

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

FACTORS AFFECTING DISCIPLINES OF LEVEL 3

STUDENTS OF SECONDARY SCHOOLS IN

KRASANG DISTRICT, BURIRAM PROVINCE

วิทยานิพนธ์

ของ

ธัญพร แซ่เทียน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

กันยายน 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์	
ผู้วิจัย	ธัญพร แซ่เทียน	
กรรมการควบคุม	ดร.สาธิต ผลเจริญ	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ ศิริภานุมาศ	กรรมการ
	ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล	กรรมการ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาตัวแปรพยากรณ์คือปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย ชั้นปีที่ศึกษา บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และตัวแปรเกณฑ์คือความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ประชากรคือนักเรียนที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร จำนวน 355 คน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัย มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 1.82 – 8.33 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9479 สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และ สภาพครอบครัว

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 50.6

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$Y = 8.322 + .823 X_5 + .228 X_7 + .453 X_6 + .620 X_9 + .431 X_4 + .302 X_8$$

5.2 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .383 X_5 + .120 X_7 + .238 X_6 + .183 X_9 + .168 X_4 + .146 X_8$$

TITLE	Factors Affecting Disciplines of Level 3 Students of Secondary School in Krasang District , Buriram Province		
AUTHOR	Tanyaporn Sae-tian		
THESIS ADVISORS	Dr.Satit Pholcharoen	Chairman	
	Assistant Professor Dr.Piyaporn Siripanumas	Co – advisor	
	Dr.Surachai Piyanukoul	Co – advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2008

ABSTRACT

The purpose of this research was to study factors affecting disciplines of level 3 students of secondary schools in Krasang district , Buriram province. These factors were divided into 3 dimensions. First of them was personal factors ; level of studying , personality , learning habits , second was family factors ; income of family , status of family , interpersonal relationship between students and their family members and third was environmental factors ; physical environment , interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups. The criterion variable was disciplines of students. The subject was the level 3 students of secondary school in Krasang district , Buriram province in the academic year 2007. The 355 samples of this study were the level 3 students of secondary school in Krasang district , Buriram province. The tool was questionnaires about the factors affecting disciplines of students. The questionnaire included two sections with 1.82 – 8.33 discriminating values and reliability value .9479 , percentage , mean , standard deviation , Pearson product moment correlation coefficient and the stepwise multiple regression analysis for the data analysis. The results of the research were as follows :

1. There were significant positive correlation among 6 factors ; personality , learning habits , interpersonal relationship between students and their family members , interpersonal relationship between students and their teachers , interpersonal relationship between students and their peer groups and physical environment and discipline of level 3 students of secondary schools at .01 level.

2. There was significant negative correlation between one factor ; level of studying and discipline of level 3 students of secondary schools at .05 level.

3. There were significant correlation among 2 factors ; income of family and status of family and discipline of level 3 students of secondary schools.

4. There were six significant factors affecting disciplines of level 3 students of secondary schools in Krasang district , Buriram province that ranking from the most to the least affecters ; learning habits , interpersonal relationship between students and their teachers , interpersonal relationship between students and their family members , physical environment , personality and interpersonal relationship between students and their peer groups at .01 level. These factors could predict factors affecting disciplines of level 3 students of secondary schools in Krasang district , Buriram province about percentage of 50.6

5. The predictable equations of factors affecting disciplines of level 3 students of secondary schools in Krasang district , Buriram province were at .01 level which were as follows :

5.1 The predictable equations in term of raw score were :

$$\hat{Y} = 8.322 + .823 X_5 + .228 X_7 + .453 X_6 + .620 X_9 + .431 X_4 + .302 X_8$$

5.2 The predictable equations in term of standard score were :

$$Z = .383 X_5 + .120 X_7 + .238 X_6 + .183 X_9 + .168 X_4 + .146 X_8$$

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ดร.สาธิต ผลเจริญ ประธาน
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ ศิริภาณุมาศ และ ดร.สุรัชย์
ปิยานุกูล กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ดำรง กิตติชัยศรี
และ ดร.ศุภมาศ ศรีวงศ์ทุก คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจน
ชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง จนวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์
ตลอดจนเอาใจใส่ ให้ความเมตตา และให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใน
ความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายสมชาย ไกรศุทธิกานต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านหนองแวง
นายนำส่ง ทรงวัฒนะสิน ผู้อำนวยการโรงเรียนกระสังพิทยาคม และนายมานพ สัมมาวรกิจ
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะเคียน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงของ
แบบสอบถามและขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ
ประสบการณ์อย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณนายดีเจียง ไกรศุทธิกานต์ นางยุพยงค์ ไกรศุทธิกานต์ บิดา มารดา
ที่เป็นกำลังใจ อีกทั้งสนับสนุนทุนทรัพย์ และรอคอยชื่นชมความสำเร็จของผู้วิจัย ด้วยความรัก
ความเข้าใจและห่วงใยเสมอมา

นอกจากนี้ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือเด็กหญิงศิริภาณูจน์
แจ่มเทียน และนางรุจิกร ญาณโยธิน ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจและสนับสนุนช่วยเหลือตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอน้อมบูชาแด่คุณบิดา มารดา บुरพาทจารย์
และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาสั่งสอนอบรม และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย ในการศึกษาค้นคว้าจน
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ธัญพร แจ่มเทียน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย.....	9
ความหมายของระเบียบวินัย.....	9
ประเภทของระเบียบวินัย.....	10
ความสำคัญของระเบียบวินัย.....	11
การเสริมสร้างความมีระเบียบวินัย.....	15
ปัญหาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในปัจจุบัน.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	22
ชั้นปีที่ศึกษา.....	22
บุคลิกภาพ.....	22
นิสัยทางการเรียน.....	25
สภาพของครอบครัว.....	26
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	28
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว.....	30
ลักษณะทางกายภาพ.....	32
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สรุปกรอบความคิดในการวิจัย.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	64
สมมติฐานของการวิจัย.....	65
วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	78
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	78
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการวิจัย.....	86
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	91
ภาคผนวก ค ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และการถอดอรรถาธิบาย.....	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	110

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
2 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน และความมีระเบียบวินัย.....	51
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านบุคลิกภาพ.....	52
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนิสัยทางการเรียน.....	53
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว	54
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	55
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน....	56
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านลักษณะทางกายภาพของ โรงเรียน.....	57
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียน.....	58
11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียนกับความมีระเบียบวินัย.....	60
12 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัย.....	61
13 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน.....	62

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 สรุปกรอบความคิดในการวิจัย.....	36

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรบุคคลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นคนในชาตินอกจากจะต้องมีคุณสมบัติทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความเสียสละแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดพลังอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนาประเทศคือความมีระเบียบวินัยของชนในชาติ ดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่รื้อกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะปานกลาง ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวและมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในด้านแนวคิดที่ขี้น “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวมและให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดี ให้เกิดขึ้นในทุกระดับอันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ที่มีคนเป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง โดยยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ข้อ 2 คือยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยปฏิรูประบบสุขภาพ ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เน้นการป้องกัน ปฏิรูปการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ ยกย่องทักษะฝีมือของคนไทยให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับ โครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถคิดเป็นทำเป็น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 คือผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดให้ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามค่านิยมหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ ความมีระเบียบวินัยจึงจัดได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับนักเรียน ความมีระเบียบวินัยจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับการอบรมและเรียนรู้ โรงเรียนเป็นสถาบันที่สำคัญในการสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ

ปัจจุบันบทบาทของโรงเรียนในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่เยาวชนของชาติได้รับการคาดหวังจากบุคคลหลายฝ่าย ทั้งนักการเมือง นักการศึกษา โดยเฉพาะผู้ปกครอง เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันที่มีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคมให้แก่

นักเรียน นอกจากโรงเรียนจะมีภารกิจหลักคือการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วยังมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการดูแลป้องกันและควบคุม แก้ไข พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน วางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดี จึงจะทำให้สามารถลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในด้านความประพฤติของนักเรียนได้

ปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในทุกระดับการศึกษาได้เพิ่มความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองของนักเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องใหญ่ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ การแสดงท่าทีไม่เหมาะสมในที่ต่าง ๆ การพกพาอาวุธ การขกพวกเข้าชกต่อย ทำร้ายกัน เป็นต้น (กาญจนา ศรีกาพลสินธุ์, 2531 : 225) และจากการติดตามภาวะสังคมไทย ด้านคุณภาพคน ปี 2549 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ ปี 2547 มี 33,308 คดี ปี 2548 มี 36,080 คดี เพิ่มขึ้น 8.3% ปี 2549 เพิ่มเป็น 48,218 คดี เพิ่มขึ้น 33.6% สำหรับการกระทำความผิดสูงสุด 3 อันดับแรก คือความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ 29.7% ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 18.3% และคดีชีวิตและร่างกาย 17.2% (“สศช.เผยคดีเด็กพุ่ง 40% ทั้ง ลักทรัพย์-เสพยา เหตุแยก คี - ชั่ว ไม่ออก,” 2550 : 1) แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ขาดทักษะในการดำรงชีวิต รวมถึงไม่มีทักษะในการแยกแยะผิดชอบชั่วดี ซึ่งปัญหาพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยดังกล่าว หากมิได้หาทางป้องกัน แก้ไขหรือยับยั้งให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์แล้วย่อมจะเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนารัพยากรบุคคลและกระทบกระเทือนต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศต่อไป

ดังนั้นปัญหาพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยควรได้รับการศึกษา หาทางป้องกัน แก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยครูผู้สอนและผู้ปกครองในฐานะที่มีบทบาทใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ควรที่จะได้สร้างแนวทางเกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรม ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งการศึกษาในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และสร้างสรรค์พฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ นักเรียน ในการพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยใดบ้างมีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ทำให้ได้สมการพยากรณ์ที่ดี ในการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
4. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ประกอบการวางแผนนโยบายในการพัฒนาให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรคือนักเรียนที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 22 โรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,542 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,523 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,486 คน รวมทั้งสิ้น 4,551 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148-149) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 355 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หรือตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variable) คือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1.1 ชั้นปีที่ศึกษา

2.1.1.2 บุคลิกภาพ

2.1.1.3 นิสัยทางการเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.2.1 สภาพครอบครัว

2.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) หรือตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable)

คือความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การที่นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ทางโรงเรียนวางไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อให้เกิดความมีระเบียบเรียบร้อยในโรงเรียนและควบคุมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่แสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เข้าไปขัดขวางการเรียนการสอนทำให้ไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเคารพกฎระเบียบของโรงเรียน การไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การแต่งกาย นิสัยทางการเรียน การมีสัมมาคารวะ การเคารพภักดีในห้องเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัย หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะและลักษณะ โดยทั่วไปของนักเรียน ดังนี้

1.1 ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ขณะนี้

1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของนักเรียนที่สะท้อนความรู้สึนึกคิด และพฤติกรรม การแสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1.2.1 บุคลิกภาพเก็บตัว หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะเงียบขรึม ชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม ไม่ชอบพบปะพูดคุยกับคนอื่น ยกเว้นคนใกล้ชิดหรือเพื่อนสนิท ไม่ชอบเข้าสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้น ใช้ชีวิตอย่างเคร่งเครียด มีระเบียบแบบแผน ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี โดยปกติไม่มีความประพฤตินทางก้าวร้าว

1.2.2 บุคลิกภาพแสดงตัว หมายถึง นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าสังคม ชอบงานสร้างสรรค์รื่นเริง มีเพื่อนมาก ช่างพูดช่างคุย ไม่ชอบการเรียนหรือทำงานตามลำพัง ชอบความสนุกสนาน ตลกขบขัน ค่อนข้างมองโลกในแง่ดี

1.3 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทบทวนบทเรียน การเข้าชั้นเรียนตามเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมายและการตั้งใจเรียน

2. ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ปกครองและนักเรียน ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สภาพครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา รวมทั้งการมีชีวิตอยู่ของบิดา มารดาของนักเรียนแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

- 2.1.1 บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน
- 2.1.2 บิดา มารดา หย่าร้างกัน
- 2.1.3 บิดาหรือมารดา ถึงแก่กรรม

2.2ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ได้นับรวมกันเป็นรายเดือน

2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว หมายถึงการปฏิบัติตนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต่อบุตรในด้านการเรียน และการปฏิบัติตนของบุตรต่อบิดา มารดาหรือผู้ปกครองด้านการเรียน เพื่อให้มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน แบ่งได้ดังนี้

2.3.1 การปฏิบัติตนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต่อบุตร ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ใ่วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จด้านการเรียน ให้ความรัก ความหวังใจ โกลัซชิดต่อบุตร และความคาดหวังของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในด้านการเรียนของบุตรให้มีความรู้ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร

2.3.2 การปฏิบัติตนของบุตรต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครองด้านการเรียน ได้แก่ การขอคำแนะนำ และซักถามเมื่อมีความสงสัยเกี่ยวกับการเรียน การขอให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น การแสดงความรักและเคารพที่บุตรมีต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง การเชื่อฟัง ไม่ทำให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเสียใจ

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพการณ์ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ลักษณะทางกายภาพ ได้แก่

3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียน เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น เสียง กลิ่น เป็นต้น

3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ต่อนักเรียน ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเอง และดูแลให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อมีปัญหาอย่างใกล้ชิด

3.2.2 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน ขอคำแนะนำ ชักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน การให้ความเคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู

3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้านการเรียน การท้วงติงใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย
 - 1.1.1 ความหมายของระเบียบวินัย
 - 1.1.2 ประเภทของระเบียบวินัย
 - 1.1.3 ความสำคัญของระเบียบวินัย
 - 1.1.4 การเสริมสร้างความมีระเบียบวินัย
 - 1.1.5 ปัญหาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในปัจจุบัน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ชั้นปีที่ศึกษา
 - 2.2 บุคลิกภาพ
 - 2.3 นิสัยทางการเรียน
 - 2.4 สภาพของครอบครัว
 - 2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว
 - 2.7 ลักษณะทางกายภาพ
 - 2.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 2.9 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย

ความหมายของความมีระเบียบวินัย

ภิญโญ สาร (2519 : 402) กล่าวว่า วินัยหมายถึง ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม และระเบียบบางประการไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หากแต่เป็นความคาดหวังของครูที่จะให้นักเรียน นักศึกษาวางตัวหรือประพฤติตนทั้งในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา ถ้านักเรียน นักศึกษาประพฤติผิดไปจากระเบียบและความคาดหวังของครู ก็ถือว่าทำผิดวินัย และครูอาจใช้วิธีลงโทษต่าง ๆ กันตามความเหมาะสมของความผิดนั้น

ชม ภูมิภาค (2525 : 134 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี อีพระบาง. 2547 : 12) กล่าวว่า วินัยเป็นความสามารถในการบังคับตนเองให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ โดยที่ตนเองเห็นความสำคัญ และมีความเข้าใจในระเบียบกฎเกณฑ์นั้น ๆ และเห็นว่า การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ นั้น มีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม โดยส่วนรวมมิใช่ปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์เพราะกลัวถูกลงโทษ กลัวถูกตำหนิติเตียน กลัวถูกคนมอง กลัวถูกค่า แต่สิ่งที่บังคับให้ทำตามกฎเกณฑ์และระเบียบคือจิตใจผู้กระทำเอง ไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น ซึ่งเรียกว่า เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง

เอกสารการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2525 : 215) ให้ความหมายของความมีระเบียบวินัยไว้ 2 ลักษณะว่า หมายถึงการทำงานที่มีขั้นตอน ได้ผลออกมาเรียบร้อย ปรากฏให้เห็นได้ทางตา คือ ความเป็นระเบียบ และหมายถึงความสามารถควบคุมตนเอง ไม่ทำอะไรตามใจชอบ ไม่ละเมิดกฎของหมู่คณะ สามารถร่วมกิจกรรมกับหมู่คณะได้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 186 ; อ้างถึงใน พเยาว์ เกาทัทธท์ทอง. 2534 : 10) ได้กำหนดไว้ว่า ความมีระเบียบวินัยหมายถึง ความสามารถในการบังคับหรือการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสงบสุขในชีวิตของคน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

คณะกรรมการธรรมพุทธศาสตร์ (2528 : 85) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัยหมายถึง กฎเกณฑ์ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางกายของคนในสังคมให้เรียบร้อย ดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน

จากความหมายตามที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความมีระเบียบวินัยหมายถึงระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้น เป็นแนวทางให้บุคคลปฏิบัติ เพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเองไม่ให้ทำตามความพอใจของตนเองโดยไม่มีขอบเขต ทำให้บุคคลเป็นคนดี และเกิดความสงบสุขในสังคม

ประเภทของระเบียบวินัย

ภิญโญ สาร (2519 : 199) ได้แบ่งวินัยนักเรียนออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. วินัยในตนเอง เป็นวินัยที่สร้างขึ้นเพื่อบังคับตนเอง เป็นวินัยที่ยั่งยืนที่สุด ได้ผลดีที่สุดในทุกเวลา ทุกโอกาสและทุกสถานที่ เกิดขึ้นจากการรู้จักความรับผิดชอบและรักเกียรติศักดิ์ศรีของตนเอง

2. วินัยสำหรับหมู่คณะ เป็นวินัยที่เกิดขึ้นจากอำนาจภายนอก เช่น การออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ การแต่งกายหรือข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติงาน วินัยสำหรับหมู่คณะนี้มีประโยชน์ต่อส่วนรวมทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สามารถปฏิบัติตนให้เป็นไปตามความต้องการของหมู่คณะ และดำเนินงานได้ผลดีต่อส่วนรวมให้สังคมได้เป็นอยู่อย่างสงบสุข

พนัส หันนาสินทร์ (2524 : 153-155 ; อ้างถึงในเพชวารี เกาทันต์ทอง. 2534 : 11)

กล่าวถึงวินัยที่ใช้อยู่ในโรงเรียนว่าหมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือนักเรียน และได้แบ่งวินัยไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร คือ การใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ นักเรียนทำดีเพราะกลัวถูกลงโทษ ซึ่งเมื่อนักเรียนทำดีจนเป็นนิสัยแล้ว ต่อไปภายหน้าจะคิดนิสัยไม่ทำชั่ว แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยโดยอ้างว่าเป็นการฝึกหัดหลักประชาธิปไตย

2. วินัยแบบดำเนินงานให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน แนวคิดนี้ถือว่า เมื่อนักเรียนได้ทำสิ่งที่ตนสนใจแล้ว ปัญหาเรื่องวินัยก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่โรงเรียนจะใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

3. วินัยเกิดจากรู้จักความรับผิดชอบและเกียรติของตน มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความประพฤติดี โดยพยายามสร้างให้นักเรียนนับถือในเกียรติของตน และรู้จักรับผิดชอบต่อการรักษาเกียรตินั้น

จากเอกสารที่กล่าวมา จะเห็นว่าวินัยที่มีประสิทธิภาพนั้นคือวินัยในตนเอง เพราะเป็นตัวนำให้คิดดี ทำดี เพราะรักที่จะทำดี ไม่ใช่เพราะเกรงกลัวอำนาจภายนอก ทำให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเมื่อสังคมมีสมาชิกที่ดี สังคมนั้นก็จะสงบสุข

ความสำคัญของระเบียบวินัย

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (2529 : 103) ได้กล่าวไว้ว่า ระเบียบวินัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะใช้ออยู่ร่วมกันในทุกสังคม เพราะระเบียบวินัยเป็นแบบแผนความประพฤติของบุคคลที่ร่วมกันกำหนดในสังคม เพื่อให้สมาชิกได้ควบคุมตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบวินัยในโรงเรียน ถ้านักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็ย่อมจะมีผลทำให้สมาชิกทั้งครูและนักเรียนในโรงเรียนอยู่กันอย่างสงบสุข ไม่มีผู้ใดก่อกวน เกะกะระราน ข่มเหงรังแกกัน ในด้านการเรียนการสอนหากนักเรียนมีวินัย ครูก็ไม่เกิดความยุ่งยากในการอบรมสั่งสอนและการปกครองนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนราบรื่นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 197) ได้กล่าวว่าโรงเรียนจำเป็นต้องมีระเบียบวินัยเพื่อควบคุมความประพฤติของนักเรียน แต่มีความหมายและขอบเขตของการควบคุมแตกต่างไปจากกฎหมายบ้านเมือง มีส่วนช่วยสร้างความเจริญให้โรงเรียนและนักเรียนดังนี้

1. วินัยช่วยสร้างและรักษาสถานการณ์ที่จำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ถ้าขาดวินัยจะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนยากลำบากมีปัญหา จนไม่สามารถดำเนินการได้และเป็นผลเสียต่อตัวนักเรียน
 2. วินัยช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับดำเนินชีวิตในอนาคต เมื่อนักเรียนโตเป็นผู้ใหญ่แม้มีเสรีภาพแต่ก็ยังต้องผูกพันกับความรับผิดชอบ การสร้างวินัยนักเรียนนับว่าเป็นการสร้างความรู้จักรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองด้วย
 3. วินัยช่วยปลูกฝังการรู้จักควบคุมตัวเอง การรู้จักปกครองตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ต้องปลูกฝังให้แก่ นักเรียนเสมอ จนเป็นอุปนิสัยติดตัวไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2537 : 5-6 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 12 - 13) ได้อธิบายถึงความสำคัญของวินัยต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านครอบครัว การที่สมาชิกในครอบครัวมีวินัยไม่ว่าจะเป็นวินัยภายนอกหรือวินัยในตนเองย่อมก่อให้เกิดความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นระหว่างสมาชิก ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครอบครัว โดยเฉพาะสมาชิกผู้เยาว์ของครอบครัว เมื่อเติบโตขึ้นจากครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีย่อมเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีความมั่นคงทางจิตใจ กล่าวที่จะเรียนรู้และปรับตัวในสิ่งใหม่ ๆ อันจะเป็นกำลังคนที่สำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศสืบไป
2. ด้านสังคม เมื่อกลุ่มคนในสังคมมีการรักษาระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ของสังคมร่วมกัน เช่น การช่วยกันรักษาสาธารณะสมบัติ การเคารพ ไม่ล่วงเกินสิทธิของผู้อื่น การปฏิบัติตามประเพณี แบบแผนของสังคม ก็จะทำให้การดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันของบุคคลเป็นไปอย่าง

สงบสุข

3. ด้านเศรษฐกิจ ในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน มีการดำเนินงานของภาคธุรกิจอย่างรวดเร็วโดยใช้เทคโนโลยีสื่อสารเป็นเครื่องมือ เวลาจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งซึ่งผู้ดำเนินการทางธุรกิจจะต้องรักษาและใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด ดังนั้นการมีวินัย ตรงต่อเวลา และวินัยในตนเองเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ

4. ด้านการเมือง การที่ประชาชนในสังคมไทย มีความเคารพยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่แตกต่างไปจากตน และตระหนักในสิทธิหน้าที่ของตนในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยในฐานะประชาชน จะช่วยให้การพัฒนาทางการเมืองของประเทศเป็นไปได้อย่าง

พระธรรมปิฎก (2539 : 15) กล่าวว่า วินัยเป็นการจัดสรรโอกาส ทำให้ชีวิตและสังคมมีระบบระเบียบ ทำให้ทำอะไร ๆ ได้คล่อง ดำเนินชีวิตได้สะดวก ถ้าชีวิตและสังคมไม่มีระเบียบไม่เป็นระบบ ก็จะสูญเสียโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตและทำกิจการของสังคม ตลอดจนทำให้การพัฒนาได้ผลดี ซึ่งมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยดังนี้

1. ความมีวินัยช่วยให้ประหยัดเวลาและทำงานก็สำเร็จด้วยความเรียบร้อย
2. ผู้มีวินัยในตนเองต้องเป็นคนตรงต่อเวลาและหน้าที่
3. ความมีวินัยในตนเองสามารถฝึกฝนได้
4. ความมีวินัยก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้
5. การขาดระเบียบวินัยเป็นผลเสียทั้งงานและตนเองด้วย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539 : 759 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระเบียบวินัยว่า การมีระเบียบวินัย เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญทางบุคลิภาพของเด็ก ทั้งนี้เพราะผู้มีวินัยจะเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีการมีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และเมื่อใดก็ตามที่เด็กได้พัฒนาหลักการดังกล่าวแล้ว เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สังคมยอมรับทั้งค่อนหน้าและด้านหลังผู้ใหญ่

ความมีระเบียบวินัยมีส่วนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังที่วีโรจน์ โสวัณณะ (2540 : 71) ได้เสนอว่า ระเบียบวินัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับความมั่นคง เพราะประเทศที่มั่นคงนั้นจะต้องอาศัยรากฐานที่แข็งแรง และรากฐานที่แข็งแรงนั้นก็คือระเบียบวินัย ซึ่งควรสร้างเสริมให้บังเกิดขึ้นในตัวเด็กเพื่อให้เขาเป็นคนที่ระเบียบวินัยในตนเอง ส่งผลให้สังคมความมั่นคงและทุกคนอยู่ร่วมกัน ได้อย่างเป็นสุข

การส่งเสริมวินัยจะช่วยให้เด็กมีวินัยที่คิดเกิดขึ้นในตัวเอง แต่ในปัจจุบันยังมีปัญหาทางวินัยเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน ซึ่ง สุชา จันทรธำ (2521 : 97-98 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ชีพระบาง. 2547 : 14) ได้รวบรวมปัญหาทางวินัยพบมากในขณะที่เด็กอยู่ในโรงเรียน ดังนี้

1. เด็กมีความเชื่อช้าและเฉื่อยชาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
2. การขาดโรงเรียนหรือหนีโรงเรียน
3. การอยู่ไม่สุข ชอบคุยหรือเล่นกันในห้องเรียนเป็นการรบกวนผู้อื่น
4. การมาโรงเรียนสาย
5. การฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
6. ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู
7. การข่มเหงรังแกผู้อื่น
8. การสูบบุหรี่หรือยาเสพติด
9. การฉิวปากหรือร้องเพลงในชั้น
10. การดื่มสุรา เล่นการพนันและอื่น ๆ
11. การพูดเท็จและพูดจาหยาบคาย
12. ไม่สนใจการเรียน
13. ชอบลักขโมย
14. ทุจริตในการสอบ
15. เอาจานอื่น ๆ มาทำในขณะเรียน
16. แสดงอารมณ์ฉุนเฉียว โมโหร้าย
17. ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่
18. ชอบทิ้งของสกปรกลงบนพื้น และทิ้งไม่เลือกที่
19. ชอบทำลายสิ่งสวยงาม

ซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เป็นวัยที่ต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับตนเองให้มากขึ้น ไม่ชอบให้ใครมาบังคับ จึงหาทางออกโดยการคบเพื่อนร่วมชั้นและเพื่อนบ้านและพยายามทำตนเองให้เป็นที่ชอบใจของครูอาจารย์ในโรงเรียน ดังนั้น ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะต้องร่วมมือกัน เพื่ออบรม และแก้ปัญหาของนักเรียนในวัยนี้ การประพฤติผิดวินัยในโรงเรียนของนักเรียนที่เรามากพบเสมอคือ การละเมิดสิทธิของคนอื่น ละเมิดกฎข้อบังคับ การกระทำเสียดังโดยไม่มีเหตุผลอันควร การมาโรงเรียนสาย การแกล้งปิดประตูห้อง สอดคล้อง

กับดันฮิลล์ (Dunhill, 1975 : 19 ; อ้างถึงใน ปัญหา สดสง่า, 2531 : 10) ศึกษาพบการประพุดิผิควินัยในโรงเรียน ได้แก่ การหนีโรงเรียน การลักขโมย การทะเลาะวิวาท การสูบบุหรี่ การคิด ยาเสพติด ปัญหาทางวินัยที่ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ คือเด็กขาดเรียน เกียจคร้าน ชอบคุยกับเพื่อน ใกล้เคียงขณะเรียนหนังสือ ฝ่าฝืนระเบียบ นั่งไม่เป็นที่ พูดคำหยาบ ชอบทะเลาะวิวาท อารมณ์ ฉุนเฉียว

นอกจากนี้ ตำเนา ขจรศิลป์ (2537 : 36-37) สรุปได้ว่า การประพุดิผิควินัยอยู่เสมอของนักเรียนมี 2 ด้านคือ ความผิดด้านร่างกาย ได้แก่ การสวมเสื้อผ้า กางเกง กระโปรง เข็มขัด รองเท้า ถุงเท้า ตลอดจนการปักชื่อและเครื่องหมายของสถานศึกษาไม่ถูกต้อง และความผิดด้าน ความประพุดิ ได้แก่ การเล่นพนัน การสูบบุหรี่ ยาเสพติดของมีนเมา การแสดงตนก้าวร้าว การ แสดงกิริยาวาจาไม่สุภาพ การหลบหนีโรงเรียน การมาโรงเรียนสาย รวมถึงการใช้เครื่องประดับ ตกแต่ง เพื่อความสวยงาม ตลอดจนสิ่งของมีค่าทั้งหลาย

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ดังเช่น อภา เสดียรสวัสดิ์ (2524 : 142-143 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง, 2547 : 15) ได้กล่าวถึง ต้นเหตุการเกิดปัญหาทางวินัยว่า ปัญหาทางวินัยอาจเกิดจาก

1. ความบกพร่องของกิจการภายในโรงเรียน เช่น โรงเรียนส่งเสริมความสามารถแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว
2. ความบกพร่องอันเกิดจากการสอนของครู ครูสอนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของเด็ก ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
3. ความบกพร่องอันเกิดจากระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เช่น โรงเรียนมีกฎระเบียบ หยุ่มหยุ่มเกินไป
4. ความบกพร่องอันเกิดจากการปกครองของครู ครูมีอารมณ์ไม่มั่นคง ขาดความ ยุติธรรม ทำให้เด็กมักก่อปัญหาทางวินัย

ซึ่งวิธีป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทางวินัยนั้น อภา เสดียรสวัสดิ์ (2524 : 144 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง, 2547 : 15) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเด็ก
2. ครูควรส่งเสริมให้เด็กหัดปกครองตนเอง
3. ครูควรส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำประโยชน์ให้แก่หมู่คณะ
4. ครูควรจัดให้มีกิจกรรมที่กว้างขวางเพื่อให้ทุกคนได้แสดงความสามารถ ในทางใดทางหนึ่ง
5. ครูควรทำบทเรียนให้น่าสนใจแก่เด็ก

6. ครูควรรับฟังความคิดเห็นของเด็ก
7. ครูควรใช้ประชาธิปไตยในการปกครอง

สุโท เจริญสุข (2519 : 69-70 ; อ้างถึงใน พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง, 2534 : 12) กล่าวถึงบทบาทของครูในการสร้างระเบียบวินัยในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. ครูจะต้องเข้าใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็ก ยินดีให้คำแนะนำ ตักเตือนไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และรู้วิธีการศึกษาเด็ก เข้าใจเด็ก เป็นรายบุคคลอย่างดี
2. จัดสภาพของโรงเรียนและห้องเรียนให้น่าอยู่ น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย มีอุปกรณ์ครบครัน
3. จัดวางระเบียบวินัยร่วมกันกับนักเรียน ไม่ทำตามครูฝ่ายเดียว
4. จัดหาหลักสูตรการเรียนการสอน ให้เหมาะกับผู้เรียนตามวุฒิภาวะ ตามความต้องการ และความสนใจของเด็ก
5. เปิดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนเพื่อช่วยเด็กที่มีปัญหา
6. ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กตลอดเวลา
7. ส่งเสริมให้เด็กหัดปกครองตนเองให้มากเท่าที่จะทำได้

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการทำให้บุคคลอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

สรุปความสำคัญของวินัยคือช่วยเสริมสร้างความก้าวหน้าและแก้ปัญหของสถานศึกษาค้นักเรียนก็จะเป็นคนมีระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศชาติ อันจะส่งผลดีต่อความเจริญของประเทศชาติต่อไป

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 2) ได้กล่าวถึงสาเหตุและบริบทต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาวินัยนักเรียนและการแก้ไขไว้ดังนี้

1. ตัวนักเรียน ที่ไม่สนใจการเรียน ไม่อยากเรียน แนวทางการแก้ไขทำโดยหาข้อมูลส่วนตัว ให้ความรักความอบอุ่น จัดกิจกรรมการสอนเริ่มต้นจากสิ่งที้ง่ายไปหายากตามความสนใจ ซึ่งจะมีเพื่อนคอยดูแลให้ความช่วยเหลือและชักชวนให้เพื่อนร่วมกิจกรรมด้วย หากนักเรียนยังปรับตัวไม่ได้ ควรสอบถามข้อมูลและร่วมปรับเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนหรือนักเรียนกับนักเรียน และจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน รวมทั้งให้แนวทางที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น ในกรณีที่นักเรียนประสบปัญหาด้านร่างกาย เช่น พิการ สายตาสั้น ปวดศีรษะ หูตึง ครูก็ควรแก้ปัญหโดยรักษา บำบัด ฟันฟู รวมทั้งจัดการเรียนตามต้องการและ

ความสนใจ ดังที่โรงเรียนต้องรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมด้วยโดยไม่
กระทบกระเทือนต่อความเจ็บป่วยหรือพิการของนักเรียน

2. สภาพโรงเรียน ครูสอนแบบเดิมไม่น่าสนใจบรรยากาศการสอนไม่เอื้อให้อยากเรียน
แนวทางแก้ไข ผู้บริหารทำความเข้าใจกับครูให้ปรับเปลี่ยนแนวการสอนและมีการดูแลติดตาม
ประเมินผลอยู่เสมอ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กทำกิจกรรมด้วยตนเอง ตามความสนใจ ครู
วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพที่แท้จริง หากพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
และนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี มีการลงโทษ ช่มชู้ หรือไม่มีความยุติธรรม ครูควรเปลี่ยนแนวคิด
และการปฏิบัติต่อนักเรียน โดยมองนักเรียนอย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรีและมีสิทธิเสมอภาคกันกับครู
ครูไม่ลงโทษและช่มชู้นักเรียนโดยไม่มีเหตุผล เพื่อให้เกิดการยอมรับและอยู่ร่วมกันอย่างให้เกียรติ
ครูต้องเข้าใจเด็กเสีย กรณีพิพาท หากนักเรียนมีการทะเลาะวิวาท หากการเรียนขาดสื่ออุปกรณ์และ
กิจกรรมที่น่าสนใจ ครูก็ควรจะมีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ
ออกแบบกิจกรรมและหาสื่อที่น่าสนใจ ควรส่งเสริมให้นักเรียนผลิตสื่อการเรียนรู้จากวัสดุท้องถิ่น
กองทุนหรือจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์การเรียน โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริม
หลักสูตร เช่น ชมรมวิชาการ ชมรมกีฬา เป็นต้น เร่งรัดทำการสำรวจสภาพโรงเรียนหากไม่เอื้อ
ต่อการเรียนรู้ ก็ควรปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารเรียนให้เป็นปัจจุบัน มีความสะอาด สวยงามและ
ปลอดภัย ของบประมาณจัดสรรอาคารเรียน อาคารประกอบ วัสดุครุภัณฑ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอ

3. สภาพครอบครัว ชุมชน และสภาพแวดล้อม หากจน โรงเรียนควรให้การสนับสนุน
ปัจจัยที่จำเป็น เช่น ให้อุปกรณ์การศึกษา ให้ทำกิจกรรมสร้างรายได้ระหว่างเรียน ส่งเสริมให้
ครอบครัวมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีมาร่วมสร้างอาชีพ ส่วน
นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน ครูควรให้ความเข้าใจ ความรัก ความ
อบอุ่น และให้กำลังใจในการดำรงชีวิต จัดกิจกรรมประสานความรักในครอบครัว ในกรณีที่
ผู้ปกครองหรือนักเรียนขาดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษา ทางโรงเรียนควรให้ความรู้
ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองและชุมชนเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษา ดำเนินการประชาสัมพันธ์
เชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ประสานงานและขอความร่วมมือให้ชุมชนเข้ามามีส่วน
ร่วมและวางแผนในการแก้ปัญหาของโรงเรียน

ประกาศ ทิพย์ธารา (2523 : 86-98 ; อ้างถึงใน พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง. 2534 : 20 – 21)
สรุปสาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวเด็ก แยกเป็น 2 ประเด็นคือ

1.1 จากสภาพตัวเด็ก แบ่งออกได้เป็น 2 ทางคือ

1.1.1 สาเหตุทางกาย มักเป็นสิ่งที่ติดตัวเด็กมาแต่เกิด เช่น ร่างกายผิดปกติ

สติปัญญาอ่อน ความพิการ สุขภาพอ่อนแอ ทำให้เด็กมีปมด้อย และหาทางแสดงปมเด่น อาจแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรบกวนห้องเรียน เช่น พูดเสียงดัง ก้าวร้าว รังแกผู้อื่น เด็กที่สมองทึบ ปัญญาอ่อน ขาดอาหาร จะทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ เช่น เศร้าซึม หงุดหงิด เจ้าอารมณ์ เป็นต้น

1.1.2 สาเหตุทางจิตใจ เนื่องมาจากความต้องการทางสังคมและอารมณ์ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งอาจเกิดจาก การสูญเสียพ่อแม่ ความน้อยใจที่ไม่ได้รับความอบอุ่น ขาดความเอาใจใส่ จะทำให้กลายเป็นเด็กเจ็บช้ำ ไม้พุดจา และแยกตัวออกจากสังคม ความดิ่งเครียด ความกระวนกระวาย ความสับสน ความล้มเหลว อาจทำให้เด็กแสดงออกโดยการก้าวร้าว ทำลายสิ่งของและรังแกเพื่อน

1.2 จากวัยของเด็ก เด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กก้าวสู่ความเป็นหนุ่มสาว ซึ่งวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ทำให้เด็กวัยนี้เกิดอารมณ์และความคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากวัยเด็กอันมีผลต่อปัญหาวินัยได้

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม แยกเป็น 3 ประเด็น คือ

2.1 สิ่งแวดล้อมในครอบครัว เช่น สภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง แสดงอวดเก่งต่อครู ต่อเพื่อนนักเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่น สัมพันธภาพในครอบครัวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กประพฤติผิดวินัย นอกจากนี้วิธีการอบรมของครอบครัวก็เป็นสาเหตุให้เด็กเกิดอารมณ์กระวนกระวาย คับคั่งอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าตนเองทำถูกหรือผิด

2.2 สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โรงเรียนบางแห่งเป็นตัวการโดยทางอ้อมให้เด็กกระทำผิดวินัย ทั้งนี้เพราะโรงเรียนใช้วิธีทำให้เด็กบางคนประสบความล้มเหลว ซึ่งมีผลให้เด็กมีความมั่งร้ายหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อครู อาจารย์ และโรงเรียน ตัวครูเองมีส่วนอย่างมากต่อเด็ก เช่น ครูที่ให้การบ้านเด็กที่ไม่ชัดเจน หรือไม่ให้เลย นักเรียนข่มไม่ทราบว่าจะทำอะไรดี หรือครูสอนไม่ดี ไม่เตรียมการสอน ทำให้เด็กไม่สนใจเรียน ครูแต่งตัวไม่เหมาะสม ขี้เกียจสอน เจ้าอารมณ์ ไม่ให้ความสนใจและไม่เอาใจใส่เด็ก เด็กอาจเรียกร้องความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง พูดโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซุกซนจนเกินเหตุ ทางด้านกลุ่มเพื่อนนั้นก็มีข้อยืนยันว่า เพื่อนมีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้กระทำผิดวินัย เพื่อนอาจคอยช่วยเหลือส่งเสริมให้กระทำผิดวินัยกว่าเดิมมากขึ้น ชักจูงใจให้ซัดคำสั่งพ่อแม่ อันอาจเป็นแนวทางนำไปสู่การก่ออาชญากรรมในอนาคตได้

2.3 สภาพสังคมทั่วไป สังคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี อิทธิพลของวัฒนธรรม ตะวันตกหลังไหลเข้าสู่ประเทศพร้อมกับความเจริญต่าง ๆ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง เด็กวัยรุ่นจะพยายามแสวงหาความรู้โดยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งแสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหา และผลเสียต่อตัวเด็กและสังคมได้

พระธรรมปิฎก (2539 : 80-83) ได้เสนอแนะวิธีการในการเสริมสร้างวินัยไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน คือมนุษย์มีธรรมชาติที่ดำเนินชีวิตด้วยความเคยชินเป็นส่วนใหญ่ ถ้าเคยทำพฤติกรรมใดอย่างใด พอทำไปสักครั้งสองครั้งก็จะเกิดความเคยชินแล้วจะทำพฤติกรรมอย่างนั้นต่อไปโดยถาวร

2. การสร้างวินัยด้วยการใช้วินัยที่ลงตัวแล้วคือวัฒนธรรมมาช่วย คือในหมู่คณะใดที่ปฏิบัติสิ่งใดให้ระเบียบวินัยลงตัวจนเป็นวัฒนธรรมไปแล้ว คนที่เข้ามาสู่วัฒนธรรมนั้นใหม่ก็จะปฏิบัติตามไปด้วย

3. การสร้างวินัยโดยระบบความสัมพันธ์ขององค์กรวม คือด้านพฤติกรรม ทำบ่อย ๆ ด้วยความเคยชิน ด้านจิตใจให้มีความสุขในการปฏิบัติอย่างนั้น และด้านปัญญา มีความรู้ความเข้าใจในเหตุผลที่ต้องปฏิบัติเช่นนั้น เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันสามด้านคือ ศิล สมาธิ ปัญญา

4. การสร้างวินัยโดยใช้ปัจจัยอื่นเสริม วินัยทำให้เกิดความสุขและปฏิบัติด้วยความพึงพอใจ เช่น ครูดีที่รักเด็ก เด็กก็มีความเชื่อฟังเพราะมีรัก เคารพและศรัทธาในตัวครู

5. การสร้างวินัยด้วยแรงหนุนของสภาพจิตใจ คือ การตั้งเป็นอุดมคติในใจ ทำให้ใจฝักใฝ่มุ่งมั่นอย่างรุนแรง เช่น ตั้งเป้าว่าโรงเรียนของตนต้องมีระเบียบวินัยดีกว่า เหนือกว่าโรงเรียนอื่น เป็นต้น แต่ต้องมีข้อควรระวังคือทำให้เกิดความทะนงตัว จนอาจขัดแย้งกับคนอื่น หากใช้แนวทางนี้ให้เกิดวินัยแล้วควรปรับเปลี่ยนไปใช้แนวทางอื่นมารับช่วงต่อไป

6. การสร้างวินัยโดยใช้กฎเกณฑ์บังคับคือ การใช้กฎเกณฑ์บังคับ หรือการลงโทษ แต่เป็นวิธีการที่ผิดธรรมชาติ จะต้องทำให้เขาเข้าใจว่าเป็นการฝึก ให้รู้เหตุผลและประโยชน์ในการปฏิบัติที่เขายอมรับและกระทำตาม โดยครบองค์ประกอบสามส่วนคือ พฤติกรรม สภาพจิตใจ และปัญญาเข้ามาประสานกัน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539 : 759 -760; อ้างถึงใน พระมหาเสวี ยีพระบาง. 2547 : 17 - 18) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยดังนี้

1. ให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามเวลา เช่น การตื่นนอน การอาบน้ำ การรับประทานอาหาร การนอน การไปโรงเรียน เป็นต้น

2. ให้เด็กเก็บสิ่งของเครื่องใช้เข้าที่ให้เป็นที่ให้เป็นระเบียบ เช่น การเก็บสิ่งของและวางบนชั้นในที่ที่พ่อแม่ หรือครูกำหนดไว้ การเก็บเสื้อผ้าที่ใช้แล้วใส่ในตะกร้าใส่ผ้าใช้แล้ว เป็นต้น

3. การให้เด็กช่วยเหลืองานบ้าน หรือที่โรงเรียนเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามความสามารถของเด็ก

4. การให้เข้าแถวเพื่อรอทำกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติพร้อมกัน เช่น เข้าแถวรับอาหาร

5. การให้การยอมรับข้อตกลงและทำตามข้อตกลง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 89) ได้เสนอแนวปฏิบัติในการรักษาวินัยสำหรับนักเรียนไว้ดังนี้

1. นักเรียนต้องแต่งกายด้วยเครื่องแบบที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

2. นักเรียนต้องเป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมาย และรู้จักคุณค่าของวัฒนธรรมไทย

3. นักเรียนต้องให้ความเคารพ เชื่อฟังบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์

4. นักเรียนต้องประพฤติตามระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของโรงเรียน

5. นักเรียนต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ เพศ วัย และมีความสุภาพ อ่อนโยน ทั้งกาย วาจา ใจ

6. นักเรียนต้องมาโรงเรียนให้ทันเวลา ไม่ขาดเรียน ไม่หนีเรียน และเข้าเรียนตรงตามเวลา

7. นักเรียนต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนจบหลักสูตร

8. นักเรียนต้องไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ไม่เสพยาเสพติดและสิ่งเสพติดทุกชนิด ไม่เล่นการพนันทุกชนิด ทั้งต่อหน้า ลับหลัง ทั้งในและนอกเวลาเรียน

9. นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ รักความสามัคคี ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือรวมกลุ่มกัน สร้างความเสียหายต่อตนเอง ผู้อื่น และโรงเรียน

10. นักเรียนต้องรับผิดชอบร่วมกันในการดูแล รักษาความสะอาดของห้องเรียน ตลอดจนอาคารเรียน อาคารประกอบ สถานที่ บริเวณทั่วไป และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เป็นปัจจุบัน มั่นคง ปลอดภัย สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่อาศัย

จะเห็นว่าในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กมีส่วนช่วยในการสร้างวินัยให้เกิดขึ้นได้ โดยการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี และเปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองตามความสามารถด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าถูกบังคับ

ปัญหาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในปัจจุบัน

“ รวบแก๊งไอ้หนู ม.1 โคตเรียนลัทธิจักรยานยนต์ เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2550 นักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนในจังหวัดร้อยเอ็ด ชวนกันหนีเรียนไปเที่ยว โดยเดินเท้าเข้าตลาดพบรถจักรยานยนต์จอดอยู่ริมถนน จึงขโมยรถจักรยานยนต์และขี่รถจกโทรศัพท์มือถือ สุดท้ายหนีไม่รอดถูกตำรวจจับกุม ควบคุมตัวส่งสถานพินิจและเขาวชนต่อไป” (“รวบแก๊งไอ้หนู ม.1 โคตเรียนลัทธิ จขช.ถมมือถือร้านค้า,” 2550 : 1)

“ จับ 3 โจ้ แก๊งฮิปฮอป ปล้นร้านทอง ขโมยปืนพ่อ บังรถจักรยานยนต์มาก่อเหตุ ปล้นทองคำหนัก 33 บาท หลบหนีไป” (“จับ 3 โจ้ แก๊งฮิปฮอป ปล้นร้านทอง,” 2550 : 1)

“ ตำรวจบุกรวบนักเรียน 2 สถาบันชื่อดังเมืองคอนคาโรงแรมม่านรุค ขณะเปิดห้องพักผ่อนเช็กซ์หนุ่ม เป็นนักเรียนชาย 5 คน หญิง 3 คน อีก 5 คนเผ่นหนีรอด” (“ชาวบ้านแจ้ง คร.จับเช็กซ์หนุ่ม 13 นักเรียนมั่วกาม ม่านรุค,” 2550 : 1)

จากข้อมูลข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ข้างต้น แสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนที่นับวันจะเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ ปี 2547 มี 33,308 คดี ปี 2548 มี 36,080 คดี เพิ่มขึ้น 8.3% ปี 2549 เพิ่มขึ้น 48,218 คดี เพิ่มขึ้น 33.6% สำหรับการกระทำความผิดสูงสุด 3 อันดับแรก คือความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ 29.7% ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 18.3% และคดีชีวิตและร่างกาย 17.2% (“สศช.เผยคดีเด็กพุ่ง 40% ทั้ง ลักทรัพย์ – เสพยา เหตุแยก คี – ชั่ว ไม่ออก,” 2550 : 1) ซึ่งจะเห็นว่าปัจจุบันภาวะสังคมไทย มีปัญหาจากพฤติกรรมของเด็กที่กระทำความผิดหลากหลายรูปแบบ มีข่าวนักเรียนก่อคดีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบ่งบอกถึงเจตคติในการดำเนินชีวิตของเด็กในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดีว่า เด็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการดำรงชีวิต ไม่สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี ทำให้เกิดสังคมที่ด้อยคุณภาพ อันเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัย

งานวิจัยในประเทศ

วิระวรรณ อามระดิษ (2522 : 68 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 18) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องความมีระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความเห็นด้วยตรงกันเป็นส่วนใหญ่

ในเรื่องระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่า การออกนอกบริเวณโรงเรียนควรขออนุญาตครูทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่าผู้ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่หมู่คณะ การแอบสูบบุหรี่ในโรงเรียนเป็นสิ่งไม่ดี ไม่ควรประพฤติกการห้อยโหนบันไดรถโดยสารเป็นการทำผิดกฎจราจร

วิเชียร พงษ์ประเสริฐ (2526 : 71-72; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ชีพระบาง, 2547 : 18) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประจําปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมเรื่องการรักษาระเบียบวินัยนั้น โดยส่วนรวมนักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมในเรื่องการรักษาระเบียบวินัยอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ นอกจากการรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับการเคารพกฎหมาย นักเรียนมีความคิดรวบยอดอยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์และนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมในเรื่องการรักษาระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยความคิดรวบยอดสูงกว่านักเรียนชาย

เพชรวิทย์ เกาทัณฑ์ทอง (2534 : 76-83) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนมีพฤติกรรมผิดวินัยในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือด้านความประพฤติและด้านการแต่งกาย นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมผิดวินัยแตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มที่อยู่ในวินัยกับกลุ่มที่ผิดวินัย ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกัน และมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแตกต่างกันด้วย

พิสิษฐ์ พานนนท์ (2544 : 93-99) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ความที่ศนะของผู้บริหาร ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีที่ศนะว่านักเรียนมัศึกษามีความบกพร่องทางวินัยด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับที่โรงเรียนควรเอาใจใส่ในการแก้ไข ปัญหาวินัยด้านความประพฤติและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากและด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยต่างประเทศ

นอแมนน์ (Naumann, 1983 : 354 – A) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของระเบียบวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อบรรยากาศในโรงเรียน ซึ่งผลวิจัยสรุปว่าวิธีการใช้ระเบียบวินัยไม่ใช่เป็นข้อกำหนดบรรยากาศของโรงเรียน แต่บุคลิกภาพและความแตกต่างในวิธีการของผู้รักษาวินัยจะเป็นตัวกำหนดแบบอย่างที่ดีของระเบียบวินัย และบรรยากาศของโรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชั้นปีที่ศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

จิตรียา ไชยศรีพรหม (2533 : 84) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า การปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แต่ละระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงคะแนนจากน้อยไปหามากตามระดับชั้นดังต่อไปนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยพบว่า เด็กทุกชั้นสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าทุกชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการปรับตัวทางสังคม พบว่า คะแนนที่เรียงจากน้อยไปหามากตามลำดับ มีดังต่อไปนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยพบว่าคะแนนของเด็กนักเรียนทุกชั้นสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมต่ำเช่นเดียวกับการปรับตัวเอง

ภูซงค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและระบบกึ่งโรงเรียน มีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับครูและเพื่อน และด้านการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในทั้งสามด้านมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

ศิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

ศิริธรรม ธนภูมิ (2535 : 14) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกซ้ำ ๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และสังเกตได้จากความสามารถ ความสนใจ ลักษณะเด่น ค่านิยม ทัศนคติ ภาพพจน์ที่เกี่ยวกับตนและความประพฤติ

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2536 : 5 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545 : 22) ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพคือลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอก ที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีการพูดจา การนั่ง ยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจปรัชญาชีวิต

รุช (Ruch. 1953 : 29 ; อ้างถึงใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 26) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัสคะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

ดิงก์เมเยอร์ (Dinkmeyer. 1965 : 21 ; อ้างถึงใน นิภา นิชชายน. 2530 : 26) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพคือสภาวะทุกอย่างอันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล นับตั้งแต่สภาวะทางกาย อารมณ์ ทักษะ ความสนใจ ความคิด ลักษณะท่าทาง ความรู้สึก นิสัย ความสามารถทางปัญญา

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 110) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นสภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำ ความสามารถซึ่งอยู่ภายในและที่แสดงออกให้เห็น

กูด (Good. 1973 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2521 : 29-30 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 22) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมีอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ กันยา สุวรรณแสง (2533 : 9 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 22) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมซึ่งผลจากพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพมักจะเป็นลักษณะของบุคลิกภาพอันเกิดจากการรับรู้และการเรียนรู้ทางสังคม

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194-195 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545 : 22) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้นมี 2 ลักษณะคือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่มีผลให้บุคลิกภาพแตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนทางสังคมนั้น ๆ
2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

ห้องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 41-44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพนั้นประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิต แห่งบุคคลกล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากนั้นเน้นลักษณะทางกายภาพ เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม ชนิดของเลือด โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น คาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน นิ้วติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาการทางกาย จิตใจและบุคลิกภาพ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการของมนุษย์ก็คือ บุคคลอื่น ๆ รอบ ๆ ตัว ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทักษะคิด และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาแห่งชีวิตของบุคคล ซึ่งแสดงถึงระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของบุคคล

บุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว

จุง (Jung, 1971 : 32 ; quoted in Hall, and Lindzey, 1975 : 89-91) ให้ความเห็นว่าบุคลิกภาพแบ่งได้เป็น 2 มิติ (Dimension) คือ มิติที่มักแยกตัวเอง เมื่อเกิดความกดดันทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่าการเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบเข้าสังคม และชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เรียกว่า การแสดงออก (Extroversion) และได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแสดงตัว และบุคลิกภาพเก็บตัว เพื่อจะได้มองเห็นภาพความชัดเจนดังต่อไปนี้

บุคลิกภาพแสดงตัว (Extroversion)

1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้มันต้องยุติธรรม
2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม
3. พร้อมทั้งจะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก
5. การปรับตัวมักเป็นในรูปการชดเชย

บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion)

1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่
2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอน ควบคุมอุปนิสัยของคน
3. ไม่มีการยืดหยุ่นอะลุ่มอล่วย
4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ
5. การปรับตัวมักจะเป็นในรูปการหลบหนี

งานวิจัยในประเทศ

อุไร สิงห์โต (2521 : จ ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 26) ได้ศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 15 - 17 ปี ซึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่กล่าวมาจะเห็นว่า พันธุกรรม การอบรมเลี้ยงดู วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคล และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันจะส่งผลให้นักเรียนต่างกันทั้งในด้านอารมณ์และด้านการเรียน ซึ่งคาดว่าน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

นิสัยทางการเรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ ความเอาใจใส่การเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2529 : 95-98 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 28) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่าทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สำเนา ขจรศิลป์ (2537 : 84) กล่าวถึงปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษามาจากทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว

พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2524 - A ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 32) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่า นิสัยทางการเรียนหมายถึงพฤติกรรมการเรียนที่นักเรียนแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจที่จะศึกษาหาความรู้จนประสบผลสำเร็จ และจะกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนคิดเป็นนิสัยติดตัวของบุคคลนั้นไป และนิสัยทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียน จะเป็นนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงคาดว่านิสัยทางการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว

วาสนา พิทักษ์สาธิต (2527 : 6 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 30) ได้จำแนกสภาพแวดล้อมทางบ้านออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาเอง ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับเด็ก และสภาพทั่วไปของครอบครัว

2. องค์ประกอบด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับ รายจ่าย ของครอบครัว ภาระของผู้ปกครอง การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายเรื่องการศึกษาและส่วนตัว และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้อื่น

3. องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมใน บริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเป็นอยู่ของสังคมแถวนั้น

ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ (2529 : 122-132 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 30) ได้กล่าวถึง ผลกระทบของการที่ครอบครัวแตกแยกไว้ดังนี้

1. มีผลกระทบต่อพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก
 2. การปรับตัวและพฤติกรรมทางเพศของเด็ก มักมีปัญหาและขาดรูปแบบที่จะเลียนแบบ
 3. เด็กเกิดปมด้อยเมื่อต้องไปติดต่อกับสังคมภายนอก
 4. เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยก เมื่อแต่งงานมีแนวโน้มที่ครอบครัวจะแตกแยกด้วย
- นอกจากนี้ ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ (2529 : 31-34 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 30 - 31) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยก ว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ ดังนี้

1. ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน การหย่าร้างกันของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าเหว่ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายอาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่นก็มี นอกจากนี้ เด็กจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริง ทั้งนี้ เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เด็กนั่นเอง

2. ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็กโดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุดจะทนทานได้ บ่อยครั้งที่เด็กเล็กมักจะคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจทำตัวเป็นคนกลาง ในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกอันนี้ อาจจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนานิสัยเป็นคนที่ชอบหาเรื่องผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่แข่ง ยกดคน ข่มขู่ ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

3. ครอบครัวที่มีพ่อ หรือแม่คนเดียว มีผลที่ทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ความเศร้าโศกเสียใจของสามี ภรรยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ

ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการที่จะต้องปรับตัวของกลุ่มสมรส และส่งผลกระทบต่อมาถึงเด็กได้ทั้งสิ้น

งานวิจัยในประเทศ

ปิยฉัตร เนนเลิศ (2524 : 55 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 32-33) ศึกษาปัญหาทางสังคมของผู้ที่พยายามกระทำอัศวินบาปกรรมพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 30 เกิดความรู้สึกว่า ครอบครัวไม่มีความสุข ร้อยละ 32 เกิดความรู้สึกว่า ครอบครัวมีความสุขน้อย ส่วนด้านความสนิทสนม พบว่า คนเหล่านี้ไม่มีความสนิทสนมกันเลยระหว่างพี่น้อง

มานิซ สุขฤกษ์ (2528 : 65 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 33) ให้ความเห็นว่า เด็กที่เติบโตมาจากครอบครัวที่ขาดความสมบูรณ์ ซึ่งเป็นผลมาจากการตาย การหย่าร้าง พ่อแม่แยกกันอยู่และสภาวะอื่น ๆ ที่ทำให้สูญเสียพ่อแม่ จะทำให้เด็กขาดความรักและความอบอุ่นที่ควรจะได้รับ เป็นคนมีปมค้อยในตนเอง เมื่อโตขึ้นอาจประสบปัญหาในการปรับตัว และการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

งานวิจัยต่างประเทศ

ออซูเบล (Ausubel. 1980 : 32 ; อ้างถึงใน เปรมสุนีย์ เชื่อมทอง. 2526 : 81) ซึ่งศึกษาประวัติเด็กที่ทำความผิดและเป็นอาชญากร พบว่า ส่วนมากมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่ตาย หรือทะเลาะเบาะแว้งไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กไม่ได้รับความรักความอบอุ่นเพียงพอก่อให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้ยาก จึงมีโอกาสกระทำความผิดได้หรือบุคลิกภาพแปรปรวนไปจนกระทั่งเป็นโรคประสาทได้

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก โดยเด็กที่มีครอบครัวที่อบอุ่น มีความรักความเข้าใจ จะสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีกว่าเด็กที่มีครอบครัวที่แตกแยก ดังนั้นสภาพครอบครัวน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ประคินันท์ อุปรมัย (2532 : 263 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 25) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิคารมารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องให้เวลากับครอบครัว ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงหัวหน้าครอบครัวมีภารกิจ

ต้องทำงานมาก และมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้อื่นมาเลี้ยงดูเด็กแทนคน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็ก เป็นไปตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงดูแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูก มากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแคใจตนเอง

ลีปพนธ์ เกตุทัต (2533 : 168-175) กล่าวว่า การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุ ก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึก นึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคม ซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่มคือ เด็กที่มี ครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็ก ข้อย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษาคึกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปจน ความ ต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยาบอกว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนหัดรับการเอาใจใส่ซึ่งลบ เมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจาก ครอบครัวเศรษฐกิจใหม่เป็นเด็กที่เคียดแค้น ค้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดิน อยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อชายที่คนก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงิน แสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะหึงเพื่อจับจ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจาก ครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ และเด็กที่ค้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ ค้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชานา ชาวไร่ ที่มีการศึกษาค่า ดำรงชีวิต แบบดั้งเดิมหรือเกิดในสลัม โดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาด้านเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถ ส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ทำงานหารายได้ เด็ก กลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทางอาจเป็นทรัพยากร มนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

งานวิจัยในประเทศ

อรพินท์ ชูชม และอังฉรา สุขารมณ (2532 : 55-56 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545 : 36) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจสูงจะมี ความสามารถในการปรับตัวดีกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจต่ำ นักเรียนวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ ในครอบครัวที่มีสมาชิกภายในครอบครัวแตกต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง มีความสามารถในการปรับตัวดีกว่าวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง และสภาพแวดล้อมทางบ้านต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของวัยรุ่น

นริสา พัฒนรัฐ (2540 : 41) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮาร์ทชอร์น และเมย์ (Hartshorne and May, 1976 : 23 ; อ้างถึงใน วรพรรณ ศรีอุบล. 2535 : 30) ได้วิจัยพบว่า เด็กที่พ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะทุจริตน้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และคนที่อายุมากจะทุจริตน้อยกว่าคนที่อายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้คำนิยามของความซื่อสัตย์สุจริตไว้เหมือนกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก โดยเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี มีแนวโน้มที่มีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

สัมพันธภาพของนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 166-167 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 26) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เกิดจากบุคคลในครอบครัวให้ ความรักความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบปัญหาที่หันหน้าเข้าปรึกษากัน บิดา มารดาเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่เด็กรักและเชื่อฟัง ดังนั้นถ้าบิดามารดาได้อุทิศเวลาในการอบรมขัด เกลานิสัยเด็ก ให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะประพฤติตนในทางที่ดีมากกว่าประพฤติ ตนในทางที่เสื่อมเสีย ถ้าหากสัมพันธภาพในครอบครัวมีแต่การทะเลาะวิวาท คำว่า หรือเข้มงวด กวดขันมากเกินไปก็จะทำให้เด็กขาดความรัก เบื่อหน่ายบ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมีความประพฤติ ที่เป็นปัญหาได้

ห้องพันธ์ เกิดพิทักษ์ (2530 : 176) กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ และการยกย่องเด็ก บรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวซึ่งประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตรีด้วยความเหมาะสมสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวนั้น ๆ

งานวิจัยในประเทศ

อนันต์ เขื่อนธรรมและคนอื่น ๆ (2527 : 90 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 37) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตใจและอารมณ์ของเยาวชนที่กระทำผิด และการศึกษาพบว่าเยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครอบครัว รู้สึกว่าบิดามารดาลำเอียงในเรื่องของความรักลูกไม่เท่ากัน และมักไล่ตนออกจากบ้านเวลาโกรธ

พิมพ์รัตน์ จงเจษฎากุล (2527 : บทคัดย่อ ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 37) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า สัมพันธภาพภายในครอบครัวที่ไม่ดี มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยที่เด็กและเยาวชนที่มีบิดามารดาทะเลาะวิวาทกันบ่อย บิดามารดาขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา มีผลต่อความรุนแรงของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

นริสา พัฒนรัฐ (2540 : 41) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเด็กที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว จะมีความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และความมั่นคงทางอารมณ์ดีด้วย ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพ

วันชัย ช่อคารากุล (2538 : 11) กล่าวว่า อาคารสถานที่ของสถานศึกษานับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาบรรลุตามจุดประสงค์ เพราะถ้ามีอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ดีแล้ว ย่อมทำให้เกิดบรรยากาศและแรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

งานวิจัยในประเทศ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 64) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมือง ทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิพัฒน์ เป้นอาทิตย์ (2545 : 75) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ กรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ถ้าลักษณะทางกายภาพไม่ว่าจะเป็นอาคาร สถานที่ สื่อ อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในโรงเรียนดี ย่อมส่งผลต่อบรรยากาศในการเรียนการสอน ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าลักษณะทางกายภาพดังกล่าวน่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลถือว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ในด้านการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ถ้าระหว่างครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2524 : 49 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 28) กล่าวว่าในการเรียนการสอนทุกระดับนอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการผู้สอนที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกัน ก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อคิด ชุม ตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดี จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

พรชูลี อาชวามารุง (2525 : 232 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว. 2545 : 28) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 33 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 44) กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนว่าผู้สอนไม่ควรสอนบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ไม่ใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียน้ำ และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

งานวิจัยในประเทศ

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2532 : 361) พบว่าการที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 64) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมือง ทหารอากาศบารุง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิพัฒน์ เป็นอาทิตย์ (2545 : 75) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน ของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนก สามัญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การปรับตัวทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่กล่าวมา ข้างต้น จะเห็นได้ว่าสัมพันธ์ภาพที่ีระหว่างนักเรียนและครู ส่งผลให้บรรยากาศของการเรียนรู้ดีขึ้น นำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครูน่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แต่งขาว, 2545 : 29) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคม กลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็ จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

ศุภวดี บุญวงศ์ (2539 : 19) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ ต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้านิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ ได้รับการยอมรับ นับถือจากเพื่อน นิสิตจะสามารถเรียนรู้บทบาทของคนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นคง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดี สามารถ ศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชมนุช บุญสิทธิ (2541 : 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อน ในการมี สัมพันธ์ภาพอันดีไว้ดังนี้ แสดงกิริยาอ้อมแอ้ม แจ่มใส แสดงความสนใจบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำคนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจ ต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มี เหตุผล และจดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อน ไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

งานวิจัยในประเทศ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 64) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมือง ทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิพัฒน์ เป็นอาทิตย์ (2545 : 75) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

เดอโคสเตอร์ (Decoster. 1981 : 18 ; อ้างถึงใน ขมหนู บุญสิทธิ์ . 2541 : 28) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่กล่าวมา จะเห็นว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาบุคลิกภาพในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ และมีสุขภาพจิตที่ดี ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรคือนักเรียนที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,542 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,523 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,486 คน รวมทั้งสิ้น 4,551 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148-149) ได้จำนวนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 355 คน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) ซึ่งดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

- 2.1 แบ่งโรงเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เดิม และโรงเรียนขยายโอกาส

- 2.2 สุ่มโรงเรียนมา 1 ใน 2 จากโรงเรียนในแต่ละกลุ่ม (Simple Random Sampling)

- 2.3 สุ่มนักเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามแต่ละโรงเรียนให้กระจายไปตามสัดส่วน (Simple Random Sampling)

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	
	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนมัธยมศึกษาเดิม		
1. โรงเรียนกระสังพิทยาคม	1,256	159
2. โรงเรียนลำควนพิทยาคม	471	
3. โรงเรียนชุมแสงพิทยาคม	329	
4. โรงเรียนสูงเนินพิทยาคม	250	32
โรงเรียนขยายโอกาส		
1. โรงเรียนอนุบาลกระสัง	222	28
2. โรงเรียนวัดบ้านหนองแวง	129	17
3. โรงเรียนวัดบ้านกันทรารมย์	153	19
4. โรงเรียนบ้านหนองขอน	47	
5. โรงเรียนวัดปทุมคงคา	139	
6. โรงเรียนวัดอินทบูรพา	113	
7. โรงเรียนบ้านเมืองไผ่	90	11
8. โรงเรียนบ้านสวายสอ	134	17
9. โรงเรียนบ้านลำควน	89	
10. โรงเรียนบ้านโคกสูง	158	20
11. โรงเรียนชุมชนบ้านสองชั้น	190	24
12. โรงเรียนบ้านทุ่งสว่าง	75	
13. โรงเรียนบ้านบัวถนนวน	102	
14. โรงเรียนบ้านหนองเต็ง(จันทศิริอนุสรณ์)	226	
15. โรงเรียนวัดหนองตะครอง	127	16
16. โรงเรียนบ้านเสม็ด "สามัคคีราษฎร์วิทยาคาร"	86	
17. โรงเรียนบ้านห้วยสำราญ	94	12
18. โรงเรียนบ้านตะครอง	71	
รวม	4,551	355

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพครอบครัว

ตัวอย่าง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชั้นปีที่ศึกษา

- () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้รวมกันต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท
- () 5,000 – 10,000 บาท
- () ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป

3. สภาพครอบครัว

- () บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
- () บิดามารดาหย่าร้างกัน
- () บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพนิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ตัวอย่าง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ ความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับ
ตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าคำถามตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนรู้สึกนึกคิด หรือ
ที่กระทำอยู่ แล้วไปรศทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรง
กับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

5	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
3	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
2	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านบุคลิกภาพ						
00	เมื่อพบเพื่อนใหม่ นักเรียนจะเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน					
00	นักเรียนชอบพูดต่อหน้าคนมาก ๆ					
ด้านนิสัยทางการเรียน						
00	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน					
00	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ					
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว						
00	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนักเรียนปรึกษาผู้ปกครอง					
00	นักเรียนทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู						
00	เมื่อนักเรียนประสบปัญหา ครูให้คำปรึกษาและดูแลอย่างใกล้ชิด					
00	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างการเรียน					
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน						
00	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเรียน					
00	เพื่อนในห้องคอยเตือนให้นักเรียนดูหนังสือก่อนสอบ					
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน						
00	ห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายบุคลิกภาพ (อัจฉรา วัฒนามงคล. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 5.00	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแสดงตัว
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.50	หมายถึง	มีบุคลิกภาพเก็บตัว

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายนิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	อยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	อยู่ในระดับ ไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ตัวอย่าง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าคำตอบตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนรู้สึกนึกคิดหรือกระทำอยู่มากน้อยเพียงใด แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

5	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
3	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
2	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
00	นักเรียนแต่งตัวเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด					
00	นักเรียนตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน					
00	นักเรียนไม่พูดจาหยาบค้ายหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน					

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายความมีระเบียบวินัย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีความมีระเบียบวินัยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีความมีระเบียบวินัยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีความมีระเบียบวินัยน้อย

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดกรอบแนวความคิดในการสร้างแบบสอบถามตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อ 2.1 และกรอบแนวคิดข้อ 2.2 มาสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 นำแบบสอบถามเสนอประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างและภาษา เพื่อให้ได้คำตอบที่ครอบคลุม ตรงกับสภาพความเป็นจริง ผู้ตอบอ่านแล้วเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

2.5 ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถาม ตามคำแนะนำข้อ 2.4 แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

2.5.1 นายสมชาย ไกรศุทธิกานต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านหนองแขม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.5.2 นายนำส่ง ทรงวัฒนะสิน ผู้อำนวยการโรงเรียนกระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.5.3 นายมานพ สัมมารกิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะเคียน อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบข้อ 2.5 มาปรับปรุง แก้ไขอีกครั้ง แล้วนำเสนอแบบสอบถามให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง เพื่อที่จะได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.8 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t-test ที่ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือถ้าค่า t มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ผลปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 80 ข้อ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่า t ตั้งแต่ 1.82 – 8.33

2.9 นำแบบสอบถามที่มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ในข้อ 2.8 มาหาค่าความเชื่อมั่น ความวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9479 ซึ่งมีค่าสูงสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2.10 นำแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ตามข้อ 2.9 มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม โดยส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม โดยส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนน และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความมุ่งหมายของการวิจัย และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1.1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาอัตราส่วนวิกฤต ความวิธิการของ t-test

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	\bar{X}_H	คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	คือ ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	คือ ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	n	คือ จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำที่นำมาวิเคราะห์

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	คือ ความเชื่อมั่น
	k	คือ จำนวนข้อ
	S_i^2	คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S^2	คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนข้อมูล}}$$

2.2 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	คือ ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	คือ ผลรวมของข้อมูลหรือคะแนน
	n	คือ จำนวนข้อมูล

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{n}}$$

- เมื่อ S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
 x คือ ข้อมูลดิบแต่ละตัว
 \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
 n คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาตัวแปรพยากรณ์

2.1 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนชุด X กับ ชุด Y
 $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด X
 $\sum Y$ คือ ผลรวมของคะแนนชุด Y
 $\sum XY$ คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนน X กับ Y
 $\sum X^2$ คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนนชุด X
 $\sum Y^2$ คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนนชุด Y
 n คือ จำนวนคะแนนหรือจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

$$R_{1,23\dots n} = \sqrt{\beta_2 r_{12} + \beta_3 r_{13} + \dots + \beta_n r_{1n}}$$

- เมื่อ $R_{1,23\dots n}$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ (1) กับ
ตัวพยากรณ์ (2), (3), ..., (n)
- r_{1n} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์ (1) กับตัวพยากรณ์ (n)
- β_w คือ Beta weight ตัวที่ n หรือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ตัวที่ n

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
R^2	แทน	กำลังสองค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Y}	แทน	ค่าพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน	ชั้นปีที่ศึกษา
X_2	แทน	เศรษฐกิจของครอบครัว
X_3	แทน	สภาพครอบครัว
X_4	แทน	บุคลิกภาพ
X_5	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_6	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

X_1	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_2	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X_3	แทน	ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
Y	แทน	ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความมุ่งหมายของการวิจัย และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับชั้นปีที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมใน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับชั้นปีที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
1. ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	138	38.9
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	111	31.3
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	106	29.8
2. ฐานะทางเศรษฐกิจ	ผู้ปกครองมีรายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท	239	67.3
	5,001 – 10,000 บาท	90	25.4
	ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป	26	7.3
3. สภาพครอบครัว	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	281	79.2
	บิดามารดาหย่าร้าง	58	16.3
	บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	16	4.5

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 355 คน เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากรายได้ของผู้ปกครอง เป็นผู้ปกครองที่มีรายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 67.30 จำแนกตาม

สภาพครอบครัว เป็นบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมใน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏตามตาราง 3 - 10 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ปัจจัย	n = 355		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
บุคลิกภาพ	3.40	.50	บุคลิกภาพแสดงตัว
นิสัยทางการเรียน	3.73	.60	ระดับดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว	4.06	.56	ระดับดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.99	.52	ระดับดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.86	.62	ระดับดี
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน	3.74	.76	ระดับดี
ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน	4.08	.64	ระดับมาก

จากตาราง 3 พบว่า บุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ย 3.40 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว นิสัยทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.73 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีนิสัยทางการเรียนดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัวมีค่าเฉลี่ย 4.06 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัวดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีค่าเฉลี่ย 3.99 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีค่าเฉลี่ย 3.86 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.74 แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี

ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.08 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความมีระเบียบวินัยมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านบุคลิกภาพ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เมื่อพบเพื่อนใหม่ นักเรียนจะเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน	3.26	1.05	แสดงตัว
2	นักเรียนชอบพูดต่อหน้าคนมาก ๆ	2.68	1.07	แสดงตัว
3	นักเรียนชอบเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม	2.98	1.06	แสดงตัว
4	เมื่อครูต้องการอาสาสมัครทำกิจกรรม นักเรียนจะเสนอตัวทันที	2.81	.98	แสดงตัว
5	นักเรียนเป็นคนที่มื่ออารมณ์ขันอยู่เสมอ	4.06	.96	แสดงตัว
6	นักเรียนกล้าที่จะถามหรือตอบคำถามครู แม้ว่าอาจตอบผิดก็ตาม	3.38	.93	แสดงตัว
7	นักเรียนกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ	3.45	.95	แสดงตัว
8	ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มใดนักเรียนก็ไม่กังวล	3.65	.94	แสดงตัว
9	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น	3.90	.95	แสดงตัว
10	นักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่าทำงานคนเดียว	3.83	1.17	แสดงตัว
	รวม	3.40	.50	แสดงตัว

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีบุคลิกภาพในภาพรวมแบบแสดงตัว เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนเป็นคนที่มื่ออารมณ์ขันอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.06 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักเรียนชอบพูดต่อหน้าคนมาก ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.68

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนิสัยทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
11	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน	3.20	.89	ระดับพอใช้
12	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ	4.28	.88	ระดับดี
13	นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองและส่งการบ้านสม่ำเสมอ	3.97	.94	ระดับดี
14	เวลาเรียนนักเรียนตั้งใจฟังครูสอน	3.97	.82	ระดับดี
15	นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายทุกครั้ง	4.08	.86	ระดับดี
16	นักเรียนมีสมาธิในการอ่านหนังสือเรียน	3.63	.88	ระดับพอใช้
17	นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อใช้ในการสอบ	3.33	.93	ระดับพอใช้
18	นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำหรือเล่นเกม ขณะที่ครูสอน	3.45	1.39	ระดับพอใช้
19	นักเรียนไม่หลับ ขณะที่ครูสอน	4.01	1.32	ระดับดี
20	นักเรียนไม่คุยกับเพื่อน ขณะที่ครูสอน	3.41	.93	ระดับพอใช้
	รวม	3.73	.60	ระดับดี

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีนิสัยทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นิสัยทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี 5 ข้อ อยู่ในระดับพอใช้ 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.28 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือเมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.20

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
21	นักเรียนปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	3.86	1.02	ระดับดี
22	นักเรียนทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง	4.21	.80	ระดับดี
23	นักเรียนไม่มีความลับกับผู้ปกครอง	3.81	1.07	ระดับดี
24	นักเรียนทำความสะอาดผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากโรงเรียน	4.12	1.06	ระดับดี
25	เมื่อนักเรียนกลับบ้านคิดเวลา ผู้ปกครองจะแสดงอาการหว่างโย	4.36	.95	ระดับดี
26	ผู้ปกครองเอาใจใส่กับการเรียนของนักเรียน	4.42	.79	ระดับดี
27	ผู้ปกครองสนับสนุนและชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี	4.43	.79	ระดับดี
28	ผู้ปกครองให้อิสระแก่นักเรียนในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ	3.79	.99	ระดับดี
29	เมื่อทำคะแนนได้ไม่ดี ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่นักเรียน	3.99	1.03	ระดับดี
30	ผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนได้	3.76	.99	ระดับดี
31	ผู้ปกครองถามสาเหตุเมื่อนักเรียนทำผิดและให้โอกาสแก้ตัวใหม่	3.87	.97	ระดับดี
32	ผู้ปกครองเข้าใจ เชื่อใจ และไว้วางใจนักเรียน	4.07	.97	ระดับดี
	รวม	4.06	.56	ระดับดี

จากตาราง 6 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้ปกครองสนับสนุนและชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี มีค่าเฉลี่ย 4.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนได้ มีค่าเฉลี่ย 3.76

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
33	เมื่อนักเรียนประสบปัญหา ครูให้คำปรึกษาและดูแลอย่างใกล้ชิด	4.01	.91	ระดับดี
34	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างการเรียนรู้	4.33	.88	ระดับดี
35	ครูสนใจนักเรียนทุกคนในห้อง	4.43	.76	ระดับดี
36	ครูลงโทษนักเรียนอย่างมีเหตุผล	4.41	.87	ระดับดี
37	ครูเป็นกันเองทั้งในและนอกห้องเรียน	3.86	.96	ระดับดี
38	ครูคอยดักเตือน ชี้แนะเมื่อนักเรียนทำไม่ถูกต้อง	4.54	.72	ระดับดี
39	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู	4.18	.83	ระดับดี
40	นักเรียนส่งงานตามกำหนดเสมอ	3.91	.90	ระดับดี
41	นักเรียนถามครูทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน	3.70	.93	ระดับดี
42	นักเรียนได้รับความเอาใจใส่จากครูทุกคนในโรงเรียน	3.66	.97	ระดับดี
43	นักเรียนได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากครูผู้สอน	3.76	1.03	ระดับดี
44	นักเรียนสามารถปรับทุกข์กับครูได้	3.26	1.05	ระดับพอใช้
45	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนต่างๆ นักเรียนขอคำแนะนำจากครู	3.91	.89	ระดับดี
	รวม	3.99	.52	ระดับดี

จากตาราง 7 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี 12 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูคอยดักเตือน ชี้แนะเมื่อนักเรียนทำไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.54 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักเรียนสามารถปรับทุกข์กับครูได้ มีค่าเฉลี่ย 3.26

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
46	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเรียน	3.73	1.11	ระดับดี
47	เพื่อนในห้องคอยเตือนให้นักเรียนดูหนังสือก่อนสอบ	3.39	1.15	ระดับพอใช้
48	ในการทำงานกลุ่มนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.09	.83	ระดับดี
49	นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี	4.06	.86	ระดับดี
50	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน	4.18	.90	ระดับดี
51	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วยอธิบายให้ฟัง	3.69	.99	ระดับดี
52	นักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้องได้	3.58	1.07	ระดับพอใช้
53	เพื่อนๆ ของนักเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	3.85	.94	ระดับดี
54	เพื่อนๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่	3.69	1.01	ระดับดี
55	นักเรียนพอใจในมิตรภาพของเพื่อนๆ	4.35	.83	ระดับดี
	รวม	3.86	.62	ระดับดี

จากตาราง 8 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี 8 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนพอใจในมิตรภาพของเพื่อนๆ มีค่าเฉลี่ย 4.35 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือเพื่อนในห้องคอยเตือนให้นักเรียนดูหนังสือก่อนสอบ มีค่าเฉลี่ย 3.39

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
56	ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.18	.92	ระดับดี
57	ห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.78	1.17	ระดับดี
58	ห้องเรียนมีอากาศเย็นสบาย ไม่มีกลิ่นรบกวน	3.36	1.11	ระดับพอใช้
59	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาด สวยงาม	3.55	1.04	ระดับพอใช้
60	โรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย อยู่ในสภาพดีและ สะดวกในการใช้งาน	3.83	1.03	ระดับดี
รวม		3.74	.76	ระดับดี

จากตาราง 9 พบว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าลักษณะ
ทางกายภาพของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ 2 ข้อ โดย
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 4.18 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุดคือห้องเรียนมีอากาศเย็นสบาย ไม่มีกลิ่นรบกวน มีค่าเฉลี่ย 3.36

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนแต่งตัวถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด	4.30	.89	ระดับมาก
2	นักเรียนตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน	3.67	.75	ระดับมาก
3	นักเรียนไม่พูดจาหยาบคายหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน	3.68	.96	ระดับมาก
4	นักเรียนไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ	4.29	1.35	ระดับมาก
5	นักเรียนไม่ก่อการทะเลาะวิวาทในห้องเรียน	4.06	1.13	ระดับมาก
6	นักเรียนไม่เคยหนีเรียน หรือขาดเรียน โดยไม่มีความจำเป็น	4.24	1.25	ระดับมาก
7	เมื่อมาโรงเรียนนักเรียนไม่สวมเครื่องประดับ	3.88	1.23	ระดับมาก
8	นักเรียนทำการบ้านเอง และส่งการบ้านทุกครั้ง	3.99	.94	ระดับมาก
9	นักเรียนตัดผมถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด	4.01	1.13	ระดับมาก
10	นักเรียนไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนหรือหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่ แบบเรียนในขณะที่เรียน	3.57	1.13	ระดับ ปานกลาง
11	นักเรียนแสดงความเคารพคุณครูทุกคนด้วยความเต็มใจ	4.54	.78	ระดับมาก
12	นักเรียนไม่เคยหลับในขณะที่เรียน	4.08	1.29	ระดับมาก
13	นักเรียนไม่เคยแอบเล่นเกมในขณะที่เรียน	4.08	1.40	ระดับมาก
14	นักเรียนทำความสะอาดและดูแลรักษาสิ่งของในห้องเรียน	4.06	.89	ระดับมาก
15	นักเรียนมาโรงเรียนและเข้าเรียนตรงตามเวลา	4.42	.91	ระดับมาก
16	นักเรียนไม่กลับบ้านก่อนเวลาเลิกเรียน	4.24	1.10	ระดับมาก
17	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งของครู	4.33	.83	ระดับมาก
18	นักเรียนส่งงานตามกำหนดทุกครั้ง	3.99	.84	ระดับมาก
19	ในขณะที่เรียนวิชาใดวิชาหนึ่งนักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำ	3.79	1.04	ระดับมาก
20	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้	4.32	.84	ระดับมาก
	รวม	4.08	.64	ระดับมาก

จากตาราง 10 พบว่า ความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 19 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือนักเรียนแสดงความเคารพคุณครูทุกคนด้วยความเต็มใจมีค่าเฉลี่ย 4.54 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักเรียนไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนหรือหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียนในขณะที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.57

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมใน กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความเป็ยขงนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	1	.048	-.032	.000	-.062	-.012	-.178**	.038	-.222**	-.111*
X ₂	.048	1	.043	.161**	.085	.164**	.035	.144**	-.061	.069
X ₃	-.032	.043	1	.030	-.024	-.036	.030	.127*	.010	-.008
X ₄	.000	.161**	.030	1	.419**	.456**	.356**	.382**	.164**	.229**
X ₅	-.062	.085	-.024	.419**	1	.517**	.479**	.359**	.175**	.577**
X ₆	-.012	.164**	-.036	.456**	.517**	1	.536**	.530**	.160**	.530**
X ₇	-.178**	.035	.030	.356**	.479**	.536**	1	.565**	.410**	.529**
X ₈	.038	.144**	.127*	.382**	.359**	.530**	.565**	1	.325**	.472**
X ₉	-.222**	-.061	.010	.164**	.175**	.160**	.410**	.325**	1	.357**
Y	-.111*	.069	-.008	.229**	.577**	.530**	.529**	.472**	.357**	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .229 นิสัยทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .577 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .530 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .529 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .472 และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .357

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .111

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .069 และสภาพครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .008

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ปรากฏตามตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	29604.41	4934.068	59.474**
Residual	348	28870.91	82.962	
Total	354	58475.32		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัย 6 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยส่งผลเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 13 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
Constant	8.322	4.587				
X ₅	.823	.101	.383	.577	.333	176.338**
X ₅ X ₇	.228	.100	.120	.645	.416	125.205**
X ₅ X ₇ X ₆	.453	.098	.238	.668	.446	94.155**
X ₅ X ₇ X ₆ X ₉	.620	.142	.183	.691	.477	79.847**
X ₅ X ₇ X ₆ X ₉ X ₄	.431	.113	.168	.703	.494	68.124**
X ₅ X ₇ X ₆ X ₉ X ₄ X ₈	.302	.102	.146	.712	.506	59.474**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 50.6 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 8.322 + .823 X_5 + .228 X_7 + .453 X_6 + .620 X_9 + .431 X_4 + .302 X_8$$

เมื่อ \hat{Y} แทน สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยในรูปคะแนนดิบ

X_4 แทน บุคลิกภาพ

X_5 แทน นิสัยทางการเรียน

X_6 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

X_7 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

X_8 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

X_9 แทน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .383 X_5 + .120 X_7 + .238 X_6 + .183 X_9 + .168 X_4 + .146 X_8$$

เมื่อ Z แทน สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยในรูปคะแนนมาตรฐาน

X_4 แทน บุคลิกภาพ

X_5 แทน นิสัยทางการเรียน

X_6 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

X_7 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

X_8 แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

X_9 แทน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำเสนอการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยใดบ้างมีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยใดบ้างส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ทำให้ได้สมการพยากรณ์ที่ดี ในการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
4. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ประกอบการวางแผนนโยบายในการพัฒนาให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรคือนักเรียนที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 22 โรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,542 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,523 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,486 คน รวมทั้งสิ้น 4,551 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148-149) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 355 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หรือตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variable) คือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1.1 ชั้นปีที่ศึกษา

2.1.1.2 บุคลิกภาพ

2.1.1.3 นิสัยทางการเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.2.1 สภาพครอบครัว

2.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) หรือตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable)

คือความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดกรอบแนวความคิดในการสร้างแบบสอบถาม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย และได้รับคำปรึกษาจากประธานกรรมการและกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครื่องมือแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียน ช่วงชั้น 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นราย ข้อด้วยการทดสอบ t-test ที่ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือถ้าค่า มีค่าตั้งแต่ 1.75

ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ผลปรากฏว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 80 ข้อ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่า t ตั้งแต่ 1.82 – 8.33 และนำแบบสอบถามที่มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ ทั้ง 80 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค ผลปรากฏว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9479 ซึ่งมีค่าสูง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมกับตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ผลปรากฏว่า แบบสอบถามจำนวน 355 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้และมีความสมบูรณ์จำนวน 355 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความมุ่งหมายของการวิจัย และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อแสดงข้อมูลด้านส่วนตัวในแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน
3. วิเคราะห์ว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มากน้อยเพียงใดโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพครอบครัว
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 50.6
5. สมการที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้
 - 5.1 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 8.322 + .823 X_5 + .228 X_7 + .453 X_6 + .620 X_9 + .431 X_4 + .302 X_8$$
 - 5.2 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .383 X_5 + .120 X_7 + .238 X_6 + .183 X_9 + .168 X_4 + .146 X_8$$

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการวิจัยทำให้ทราบประเด็นสำคัญของปัจจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีลักษณะสนใจโลกภายนอกและความเป็นจริงทางสังคมแล้วปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ ด้วยการปรับตัวให้เข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียนได้ โดยไม่รู้สึกรังเกียจ มีนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวนี้เป็นคุณสมบัติที่ง่ายต่อการสร้างความมีระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นกับตนเอง สร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน สามารถควบคุมตนเองได้ดี มีความรับผิดชอบในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สตอร์ม (Storm, 1967 : 215 – 217 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ชีพระบาง. 2547 : 80) ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบุคคล 2 ประเภทว่า พวกเขาแสดงตัวนั้นถ้าจะให้ทำงานร่วมกับคนอื่นแล้วจะทำได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถช่วยชักจูงให้คนอื่นเห็นถึงค่านิยมอันนี้ด้วย ส่วนพวกที่ชอบเก็บตัว สิ่งแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลต่อเขาเท่าใดนัก เพราะยึดตนเองเป็นหลัก ขาดความเชื่อมั่นที่จะสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ชอบต่อต้านสังคมที่ตนอาศัยอยู่และไม่ชอบอยู่ใต้กฎระเบียบของสังคม ดังนั้นบุคลิกภาพจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

1.2 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสนใจในการเรียน มีการวางแผนในการเรียน ทบทวนบทเรียน มีความขยันเอาใจใส่ มีการแบ่งเวลาในการเรียน มีความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ซักถามข้อสงสัยต่อครู มีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และมีความมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้ ซึ่งนิสัยทางการเรียนที่กล่าวมานั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัด คือมีวินัยในตนเอง ควบคุมพฤติกรรมตนเอง โดยคนเป็นผู้แนะนำตนเองให้

ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกกว่าดี กำกับตนเอง ควบคุมตนเองได้ดี มีความรับผิดชอบในการเรียน แต่นักเรียนที่มีลักษณะนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสม ไม่รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน การทำงาน หลีกเลี้ยง ผัดผ่อนรอเวลาการทำงาน การเรียนให้กระชั้นชิด ขาดสมาธิ ไม่มีการวางแผน ไม่ขยันอดทน ขาดความรับผิดชอบ ทำให้นักเรียนมีปัญหาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง พิริยานูวัตร (2523 : 68 – 82 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว, 2545 : 68) ได้ศึกษาสาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน พบว่า สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน ได้แก่ การแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาและคณะที่เรียน ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ด้านระเบียบวินัยครั้งแรกในชีวิตของนักเรียน มักจะมาจากในครอบครัวของตนเอง พ่อแม่มีการวางแนวทางปฏิบัติให้นักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมมาตรฐานตามความคาดหวังโดย ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้การควบคุมตนเอง และช่วยให้เกิดสำนึกแห่งความรับผิดชอบ เมื่อเติบโตขึ้น องค์กรประกอบสำคัญที่สุดในการสร้างวินัยคือการทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีของพ่อแม่ เพราะนักเรียนจะเรียนรู้จากรูปแบบของพฤติกรรมพ่อแม่มากกว่า ซึ่งต้องอาศัยการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวเป็นตัวสนับสนุน เพราะหากนักเรียนรู้สึกดีกับพ่อแม่ผู้ปกครองก็ย่อมอยากจะทำตาม แต่ถ้าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวไม่ดี จะทำให้เกิดปัญหากับตัวนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับพิมพัรัตน์ จงเจษฎากุล (2527 : บทคัดย่อ ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว, 2545 : 69) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า สัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่ดี มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยที่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดาทะเลาะวิวาทกันบ่อย บิดา มารดาขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความรักความอบอุ่นจากบิดา มารดา มีผลต่อความรุนแรงของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการสร้างหรือดำรงความมีระเบียบวินัยของนักเรียน การที่ครูสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ทำให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ครูสามารถเข้าใจปัญหาและ

สภาพแวดล้อมของนักเรียนดีขึ้นมีผลให้เกิดความสนใจ ความห่วงใยและความผูกพันอันแน่นแฟ้น นักเรียนสามารถซึมซับพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยจากครู ขณะเดียวกันครูก็สามารถชักจูง ปลุกฝังพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยให้กับนักเรียนได้ โดยอาศัยความเข้าใจต่อกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พรณี ชูทัย เจนจิต (2532 : 361) พบว่าการที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นี้ เป็นช่วงเข้าสู่วัยรุ่น สิ่งหนึ่งที่จะพบในเด็กวัยนี้คือเชื่อเพื่อนมากกว่าเชื่อคนอื่น ฉะนั้นการที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน หากสัมพันธภาพดังกล่าวเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ก็จะชักชวนกันทำในสิ่งสร้างสรรค์ ไม่ก่อความเดือดร้อน อยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียน มีวินัยในตนเองควบคุมพฤติกรรมตนเองได้ ซึ่งส่งผลต่อความมีระเบียบวินัย สอดคล้องกับชนนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 24) ที่สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับสัมพันธภาพอันดีกับเพื่อนไว้ ดังนี้ แสดงกิริยา อ้อมแอ้มแจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี ไม่จับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ และสอดคล้องกับ รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว, 2545 : 29) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจ และการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

1.6 ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะการที่โรงเรียนจัดลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนให้มีความเรียบร้อย สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ ซึ่งจะส่งผลถึงจิตสำนึกของนักเรียนให้รู้สึกว่าจะต้องให้ความเคารพต่อสถานที่ ไม่ทำสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายกับโรงเรียน

เป็นลักษณะการใช้อำนาจภายนอกมาบังคับให้นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นลักษณะทางกายภาพจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

จากชั้นปีที่ศึกษา เป็นชั้นปีที่นักเรียนอยู่ในช่วงวัยที่กำลังเปลี่ยนจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นสาว ซึ่งในช่วงนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม สอดคล้องกับประสาร ทิพย์ธารา (2523 : 86 ; อ้างถึงใน เพียว เกาทัณฑ์ทอง, 2534 : 80) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายส่งผลต่อสภาพจิตใจและการแสดงออกของเด็กในสังคม เด็กช่วงวัยนี้ อารมณ์มักแปรปรวน ประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรลอง จึงพยายามแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความสนใจและความต้องการของตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมา ทำให้เด็กวัยนี้เกิดอารมณ์และความคิดที่แตกต่างจากวัยเด็ก มีความรู้สึกขัดแย้งในใจ จึงเกิดการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลต่อความมีระเบียบ ดังนั้น ชั้นปีที่ศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพครอบครัว สามารถอธิบายได้ ดังนี้

3.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนสูง นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนได้รับการสนับสนุนในด้านการศึกษาล่าเรียนจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียน สื่อทางการเรียนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ทำให้นักเรียนรู้สึกที่ครอบครัวเอาใจใส่ต่อตนเอง จึงแสดงพฤติกรรมเพื่อทำให้ผู้ปกครองพอใจ โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนสูง นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง แต่หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจมาก ทำให้ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูนักเรียนด้วยตนเอง และด้วยมีเงินมากพอจึงจ้างผู้อื่นมาเลี้ยงดูนักเรียนแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนเป็นไปตามอารมณ์และ

ลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน นอกจากนี้บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไป ทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควร เอาแต่ใจตนเอง ทำให้นักเรียนไม่ได้ผ่านการฝึกพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย จึงมีระเบียบวินัยในตนเองน้อย ทำตามความพอใจของตนเอง ไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนต่ำ นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนแม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาล่าเรียนจากผู้ปกครองมากเท่าที่ควร เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่สามารถเอื้ออำนวยให้นักเรียนใช้จ่ายได้อย่างเต็มที่ แต่นักเรียนได้รับการอบรมจากครอบครัวดี นักเรียนจึงไม่เอาฐานะของครอบครัวมาเป็นปมด้อย หรือดูถูกตนเอง กลับมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย ไม่ทำตามความพอใจโดยไม่มีขอบเขต รับผิดชอบตนเอง สังคม และเคารพสิทธิของผู้อื่น

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนต่ำ นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่สามารถให้การสนับสนุนทางการเงินในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนได้ ด้วยความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดความไม่พร้อมด้านอื่น ๆ เช่น ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดู ทำให้นักเรียนต้องอยู่ในสภาพสังคมที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ในทางสร้างสรรค์ เช่น อยู่ในชุมชนแออัด เป็นต้น สภาพดังกล่าวจะส่งผลต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียน เพราะไม่ได้รับการปลูกฝังมาจึงทำตามความพอใจของตนเอง ไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น แสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ไม่เหมาะสม

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 72) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาของนักเรียน

3.2 สภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่อยู่กับบิดามารดา ได้รับการเอาใจใส่จากบิดามารดา บิดามารดาด้วยกันดูแลอบรมสั่งสอนนักเรียนในทางที่เหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความมีระเบียบวินัย ทำให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองได้และสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่เหมาะสม เรียนรู้ถึงการเคารพสิทธิผู้อื่น

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความมีระเบียบวินัยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่อยู่กับบิดามารดาที่จริง แต่บางครั้งบิดามารดาอาจไม่ให้ความสนใจหรือเอาใจใส่ต่อนักเรียนเท่าที่ควร ครอบครัวมีปัญหาบิดา มารดาทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือบิดา มารดาเอาแต่ทำงานไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม อาจจะด้วยบิดามารดาไม่สนใจพฤติกรรมของนักเรียน อาจใช้อารมณ์ในการสั่งสอน ประกอบกับนักเรียนวัยนี้เป็นช่วงที่ไม่ชอบให้ใครมาบังคับ จึงทำให้นักเรียนทำตามความพอใจโดยไม่มีขอบเขต ไม่รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม แสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ไม่เหมาะสม

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกันมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะการที่บิดามารดาหย่าร้างกัน นักเรียนต้องอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจอยู่กับบิดาหรือมารดาที่สามารถให้ความรักความอบอุ่นได้เพียงพอ จนไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการขาดความรักความอบอุ่น เนื่องจากบิดาหรือมารดาอาจทำทุกอย่างเพื่อให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่น เช่น ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ให้ความรักกับนักเรียน อบรมเลี้ยงดูอย่างเต็มที่ เพื่อชดเชยการขาดบิดาหรือมารดา บางครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ถึงแม้ว่าบิดา มารดา หย่าร้างกันแต่ความรัก ความอบอุ่นที่ได้รับยังเหมือนเดิม หรืออาจได้รับความเอาใจใส่จากญาติผู้ใหญ่มากกว่าเดิม ทำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวดี เกิดทัศนคติที่ดี นักเรียนบางคนมีอุดมคติในใจ มีใจฝักใฝ่มุ่งมั่น ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ นักเรียนบางคนเมื่อบิดา มารดาหย่าร้างกัน ทำให้นักเรียนต้องปรับตัว ซึ่งมักเป็นไปในรูปการชดเชย นักเรียนอาจชดเชยการขาดบิดาหรือมารดา โดยพยายามสร้างความเด่น ความภาคภูมิใจให้ตนเอง ด้วยการตั้งใจเรียน มุ่งมั่นแสวงหาความรู้ มีความขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค รับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อให้ได้รับการชมเชยจากบุคคลอื่น นำมาสู่ความภาคภูมิใจในตนเองเพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดไป

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกันมีความมีระเบียบวินัยน้อย ทั้งนี้เพราะการหย่าร้างของบิดา มารดา จะส่งผลต่อจิตใจของนักเรียนมาก นักเรียนจะเกิดความรู้สึกว่าเหว่ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง บางคนอาจเก็บตัว ซึมเศร้า หรืออาจกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่น (ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ . 2529 : 31-34 34 ; อ้างถึงใน พระมหาสุริ อีพระบาง . 2547 : 30 - 31) เนื่องจากนักเรียนไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร จึงเกิดความไม่มั่นใจในตนเอง รู้สึกมีปมด้อย เมื่อโตขึ้นอาจประสบปัญหาในการปรับตัว ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน แต่เมื่อนักเรียนอยู่ในสภาพครอบครัวที่บิดา มารดาหย่าร้างกัน ก็ทำให้นักเรียนที่นักเรียนอยู่ด้วย อาจเป็น

บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง ทำให้นักเรียนขาดการอบรมสั่งสอนด้านความมีระเบียบวินัย เนื่องจากบิดาหรือมารดาไม่มีเวลาและไม่สามารถชดเชยบทบาทแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ นักเรียนจึงมีความวิตกกังวล กอดคั่น กัดมือและก้าวร้าว จนทำให้เกิดปัญหาด้านความมีระเบียบวินัย

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรมมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่ยังบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม แต่ผู้ที่เป็นผู้ปกครองเหลืออยู่สามารถให้ความรักความอบอุ่นกับนักเรียนได้อย่างไม่บกพร่อง ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกละเลยขาดความอบอุ่น คำแรงคนอยู่อย่างเหมาะสมไม่ทำให้ผู้ปกครองลำบากใจ บางคนก็อยู่ในครอบครัวขยายที่มีปู่ ย่า ตา ยายคอยให้การอบรมเลี้ยงดู ทำให้นักเรียนได้ผ่านการฝึกหัด อบรม ในทางที่เหมาะสม จนสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่เหมาะสม มีความมีระเบียบวินัย ควบคุมตนเองได้ มีความรับผิดชอบ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีสภาพครอบครัวที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรมมีความมีระเบียบวินัยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่ยังบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม เป็นเหตุให้ไม่มีใครมีเวลาในการให้การอบรมเลี้ยงดู ขาดความรักความเอาใจใส่ จนนักเรียนรู้สึกขาดความอบอุ่น พ่อหรือแม่ที่มีชีวิตอยู่ไปมีภรรยาหรือสามีใหม่ ให้ความสนใจแค่ลูกที่เกิดกับสามีหรือภรรยาใหม่ ละเลยนักเรียนซึ่งเป็นลูกเลี้ยง พ่อหรือแม่ที่มีชีวิตไม่สามารถชดเชยบทบาทของอีกฝ่ายได้เนื่องจากต้องทำงาน เข้าสังคม จนไม่มีเวลาอบรมบุตร เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควร เอาแต่ใจตนเอง ทำให้นักเรียนไม่ได้ผ่านการอบรมความมีระเบียบวินัย ทั้งยังผลักการระการอบรมบ่มนิสัยของบุตร ไปให้สถาบันการศึกษา และเนื่องจากปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ไม่ค่อยได้อยู่ร่วมกับปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ทำให้ไม่มีใครคอยทดแทนบทบาท เมื่อพ่อแม่ไม่อยู่ สาเหตุที่กล่าวมาเป็นเหตุให้นักเรียนบางคนทำตามความพอใจโดยไม่มีขอบเขต ไม่รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม แสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ไม่เหมาะสม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น

ดังนั้นสภาพครอบครัวจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

4.1 นิสัยทางการเรียนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะมีความเป็นระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มักมีพฤติกรรมแสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการใช้เวลาเรียน รู้จักแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม รู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผน เตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ ทำงานด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้งานบรรลุผลสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน จนกลายเป็นนิสัยติดตัว ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนสอดคล้องกับพระมหาเสวี ยีพระบาง (2547 : 78) ที่พบว่านิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 สัมพันธภาพของนักเรียนกับครูส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี ทำให้มีความมีระเบียบวินัยมากเพราะครูมีบทบาทสำคัญในการสร้างหรือดำรงความมีระเบียบวินัยของนักเรียน การที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันจะช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ทำให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ครูจะให้ความสนใจและรับฟังความคิดเห็นดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ให้คำปรึกษา แนะนำทั้งด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ตลอดจนการให้กำลังใจ จะทำให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นใจ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบกับครูเองก็สามารถเข้าใจปัญหาจึงสามารถจัดเตรียมการสอนและจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับนักเรียน ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัย โดยไม่ต้องมีการควบคุมบังคับ เพราะนักเรียนจะซึมซับพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยจากครู สามารถเลือกแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ดังนั้นสัมพันธภาพของนักเรียนกับครูส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน สอดคล้องกับพระมหาเสวี ยีพระบาง (2547 : 78) ที่พบว่าสัมพันธภาพของนักเรียนกับครูเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 สัมพันธภาพของนักเรียนกับครอบครัวส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครอบครัวดี มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะครอบครัวคือผู้วางพื้นฐานในเรื่องของความมีระเบียบวินัย นักเรียนจะเรียนรู้จากพฤติกรรมและรูปแบบการแสดงออกของบิดามารดา หากบิดามารดามีการวางแผนปฏิบัติให้นักเรียน นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมมาตรฐานตามที่บิดามารดาคาดหวัง ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองได้ เพราะได้เรียนรู้จากบิดามารดาที่เป็นแบบอย่างที่ดี หากนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะคล้อยตาม เชื่อฟัง และปฏิบัติตามบิดามารดา

ทำให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ดังนั้นสัมพันธภาพของนักเรียนกับครอบครัวส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนสอดคล้องกับ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนเป็นอันดับแรกคือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว

4.4 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับสี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี นักเรียนมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์และความรู้สึก เช่น หากโรงเรียนมีบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น โรงเรียนสะอาดเรียบร้อยสวยงามย่อมส่งผลให้นักเรียนรู้สึกรักและให้ความเคารพต่อสถานที่ เกิดความรู้สึกหวงแหนสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ ไม่พยายามก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางโรงเรียน ในทางตรงข้ามกลับรู้สึกอยากรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีไว้ และพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น ดังนั้นลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนจึงส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน สอดคล้องพิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 บุคลิกภาพส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับห้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีอุปนิสัยที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม จึงทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้โดยไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกอึดอัดใจ ประกอบกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวนั้นมีลักษณะเป็นคนที่สนใจโลกภายนอกและความเป็นจริงทางสังคม ลักษณะดังกล่าวทำให้ง่ายต่อการสร้างความมีระเบียบวินัย บุคลิกภาพแบบแสดงตัวจึงส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สตอร์ม (Storm.1967 : 215 - 217 ; อ้างถึงใน พระมหาเสรี ยีพระบาง. 2547 : 80) ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบุคคล 2 ประเภทว่า พวกเขาแสดงตัวนั้นถ้าจะให้ทำงานร่วมกับคนอื่นแล้วจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถช่วยชักจูงให้คนอื่นเห็นถึงค่านิยมอันนี้ด้วย ส่วนพวกที่ชอบเก็บตัว สิ่งแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลต่อเขาเท่าใดนัก เพราะยึดตนเองเป็นหลัก ขาดความเชื่อมั่นที่จะสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ชอบต่อต้านสังคมที่ตนอาศัยอยู่และไม่ชอบอยู่ใต้กฎระเบียบของสังคม

4.6 สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับหก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี จะมีความมีระเบียบวินัยมาก ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพที่ดีของนักเรียนกับเพื่อนมีผลทำให้

นักเรียนมีการพัฒนาบุคลิกภาพในหลายด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมั่นคงในตนเอง การเข้าสังคม และด้านความมีระเบียบวินัย นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นั้น เป็นช่วงเข้าสู่วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่เชื่อเพื่อนมากกว่าเชื่อคนอื่น ดังนั้นการที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ย่อมนำไปสู่การกระทำในสิ่งที่ดีงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนให้บุคคลอื่น นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนจะเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี มีกิริยาอ้อมแอ้มแจ่มใส แสดงความสนใจและตั้งใจฟังผู้อื่นพูด ยอมรับฟังข้อคิดเห็น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น ตลอดจนรู้จักระงับอารมณ์ และวางตัวอย่างเหมาะสม ก่อเกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน จึงส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน สอดคล้องกับ รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แดงขาว, 2545 : 29) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรีกษาหรือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่ และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ข้อ คือข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยทางการเรียนที่หลากหลายดังนี้

1.1.1 สร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน ด้วยการมอบเกียรติบัตร ทูการศึกษาหรือรางวัลอื่นแก่นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี

1.1.2 กำหนดมาตรการในการตรวจสอบเวลาเรียน โดยครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชาต้องมีการกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าเรียนตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขอให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการและบทลงโทษนั้นด้วย

1.1.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอนซ่อมเสริม ให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์คืออยู่แล้ว ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เช่น จัดกิจกรรมเข้าค่ายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดกิจกรรมแข่งขันทักษะความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นต้น

1.2 โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1.2.1 กิจกรรมการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ควรปฏิบัติให้สม่ำเสมอเพื่อให้ครูได้รู้จักนักเรียนดียิ่งขึ้น ทำให้รับรู้ถึงปัญหาของนักเรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเรียนอีกทางหนึ่ง

1.2.2 จัดกิจกรรมให้ความรู้และส่งเสริมระเบียบวินัย เช่น การเข้าค่ายพักแรม อบรมพุทธบุตร กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

1.2.3 จัดบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 2 อันดับแรกคือนิสัยทางการเรียนของนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อนิสัยทางการเรียนของนักเรียน

2.2 ควรศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2533). การบริหารกิจการนักเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- คณะกรรมการชมรมพุทธศาสตร์. (2528). มงคลชีวิตฉบับ “ธรรมทายาท”. เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- “จับ 3 โจ้ แก๊งฮิปฮอป ปล้นร้านทอง,” (2550, 5 พฤษภาคม). เดลินิวส์. หน้า 1.
- จิตริยา ไชยศรีพรหม. (2533). ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) ในกรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย รามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- “ชาวบ้านแจ้ง ตร.จับ เซ็กซ์หมู่ 13 นร.มั่วกามม่านรุค,” (2549, 14 ธันวาคม). ไทยรัฐ. หน้า 1.
- นริสา พัฒนรัฐ. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นิภา นิชชาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเคอินเตอร์.
- ประกายทิพย์ พิชัย (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปิญา สดสง่า. (2531). วินัยนักเรียน การประพฤติกวินัย การป้องกันและแก้ไข ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เปรมสุณีย์ เชื่อมทอง. (2526). การเปรียบเทียบปัญหาสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์
กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ :
ม.ป.ท.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2532). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่ง
ประเทศไทย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2539). วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด. กรุงเทพฯ : กุสุภา
- พระมหาเสรี ยีพระบาง. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดสระเกศ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพชรวิภา เกาทัณฑ์ทอง. (2534). การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิพัฒน์ แป้นอาทิตย์. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็น
พระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิไลวรรณ แดงขาว. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
สมุทรปราการ. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิสิทธิ์ พานนนท์. (2544). การศึกษาวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร ครู
และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ
บุรีรัมย์.

- ภิญโญ สาร. (2519). **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช ตำราอนุราษฎร์.
- ภูษงค์ เตหาศิริวงศ์. (2535). **การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- “รวบแก๊งไอ้หนู ม.1 โคศเรียนลัก จยข. ฉกมือถือร้านค้า,” (2550, 23 กุมภาพันธ์). **เคลินิวส์**. หน้า 1.
- รุ่ง พูลสวัสดิ์. (2529). **หลักบริหารการศึกษาในโรงเรียน**. เชียงใหม่ : ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วทรพรณ ศรีอุบล. (2535). **ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้สไลด์เทปเป็นเทคนิคแม่แบบที่มีต่อ
เจตคติเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- วันชัย ช่องคารากูต. (2538). **สถานภาพและความคาดหวังในการดำเนินงานของฝ่ายบริการ
การศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้**. รายงานการวิจัยสงขลา :
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). **ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้**. ข่าวสาร
การวิจัยศึกษา. 18(3) : 8 – 11 ; กุมภาพันธ์ – มีนาคม.
- วิโรจน์ ไสวณะ. (2540). **สู่ความสำเร็จอันไร้ขอบเขต**. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- ศรีธรรม ธนภูมิ. (2535). **พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ**. ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล : กรุงเทพฯ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2539). **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพรู้เขา – รู้เรา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
หมอชาวบ้าน.
- ศุภวดี บุญวงศ์. (2539). **รายงานการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหา การปรับตัวของนิสิตในหอพักด้วยการ
ให้คำปรึกษารายกลุ่ม**. คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.
- “สศช.เผยคดีเด็กฟุ้ง 40% ทั้งลักทรัพย์ – เสพยา เหตุแยกดี – ชั่ว ไม่ออก,” (2550, 18 มีนาคม).
มติชน. หน้า 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). **การประกันคุณภาพการศึกษา : การ
ตรวจสอบคุณภาพและการปรับปรุงโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวพินิจ : ผู้การแก้ปัญหาเด็กออก
กลางคัน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). **หลักกิจกรรมนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : กองกิจการ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สีปนนท์ เกตุทัต. (2533). **“การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม : โอกาสและปัญหาที่เด็ก
และเยาวชนจะเผชิญ”** รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนา
เด็ก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). **การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยรำไพ
พรรณี.
- สุโขทัยธรรมาราช. (2525). **เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน**.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช : กรุงเทพฯ.
- สุโท เจริญสุข. (2519). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร์พิทยา.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2538). **ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อใน
ระดับบัณฑิตศึกษา**. ปริญญาโท วท.ม. กรุงเทพฯ : การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). **เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- Bernard, H.W. (1970). **Mental Health for Classroom**. New York, McGraw – Hill
Book Company.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw – Hill Company.
- Hall, C.S. & Lindzey, G. (1975). **Theories of Personality**. New York : John Wiley and
Sons, Inc.
- Naumann, J.L. (1983). **“Relationship of Secondary School Discipline to School
Climate”**. *Dissertation Abstracts International*. 44 : 354 – A August.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๘๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสมชาย ไกรศุทธิกานต์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบ้านหนองแวง

ด้วยนางธัญพร แซ่เทียน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี คร.สาธิต ผลเจริญ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทิบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คหี ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน คุณนำส่ง ทรงวัฒนะสิน ผู้อำนวยการโรงเรียนกระสังพิทยาคม

ด้วยนางธัญพร แซ่เทียน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี คร.สาธิต ผลเจริญ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการยืมเครื่องใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้นางธัญพร แซ่เทียน ยืมเครื่องใช้เครื่องมือในการวิจัย กับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๑๕๔๕.๒๐/ว ๑๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒

ด้วยนางธัญพร แซ่เทียน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี ดร.สาธิต ผลเจริญ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัย ดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ร. สุว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ 04083/3264

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 31140

3 กรกฎาคม 2550

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นางธัญพร แซ่เทียน นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่องานวิจัยดังกล่าว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พิจารณาแล้วเห็นว่าการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาโดยภาพรวม ขอให้ท่านให้ความสะดวกในการดำเนินงานซึ่งผู้วิจัยจะเข้าติดต่อและประสานงานด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณัฐพงศ์ พิโสสง)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 บริหารการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

กลุ่มอำนวยการ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

โทร. 0 4467 1094

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัย

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นได้ทราบ

จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อเพราะว่าแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เท่านั้นที่จะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางธัญพร แซ่เทียน)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงหรือเติมข้อความให้ครบถ้วน

1. ชั้นปีที่ศึกษา
 - () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้รวมกันต่อเดือน
 - () ต่ำกว่า 5,000 บาท
 - () 5,000 – 10,000 บาท
 - () ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป
3. สภาพครอบครัว
 - () บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
 - () บิดามารดาหย่าร้างกัน
 - () บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ ความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้ให้นักเรียนพิจารณาว่าคำตอบตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนรู้สึกนึกคิด หรือที่กระทำอยู่ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

5	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
3	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
2	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับการกระทำ / ข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านบุคลิกภาพ						
1.	เมื่อพบเพื่อนใหม่ นักเรียนจะเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน					
2.	นักเรียนชอบพูดต่อหน้าคนมาก ๆ					
3.	นักเรียนชอบเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม					
4.	เมื่อครูต้องการอาสาสมัครทำกิจกรรม นักเรียนจะเสนอตัวทันที					
5.	นักเรียนเป็นคนที่มียารมณ์ขันอยู่เสมอ					
6.	นักเรียนกล้าที่จะถามหรือตอบคำถามครู แม้ว่าอาจตอบผิดก็ตาม					
7.	นักเรียนกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ					
8.	ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มใดนักเรียนก็ไม่กังวล					
9.	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					
10.	นักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่าทำงานคนเดียว					
ด้านนิสัยทางการเรียน						
11.	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน					
12.	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ					
13.	นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองและส่งการบ้านสม่ำเสมอ					
14.	เวลาเรียนนักเรียนตั้งใจฟังครูสอน					
15.	นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายทุกครั้ง					
16.	นักเรียนมีสมาธิในการอ่านหนังสือเรียน					
17.	นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อใช้ในการสอบ					
18.	นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำหรือเล่นเกม ขณะที่ครูสอน					
19.	นักเรียนไม่หลับ ขณะที่ครูสอน					
20.	นักเรียนไม่คุยกับเพื่อน ขณะที่ครูสอน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว						
21.	นักเรียนปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน					
22.	นักเรียนทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
23.	นักเรียนไม่มีความลับกับผู้ปกครอง					
24.	นักเรียนทำความเคารพผู้ปกครองทั้งก่อนไปและกลับจากโรงเรียน					
25.	เมื่อนักเรียนกลับบ้านคิดเวลา ผู้ปกครองจะแสดงอาการห่วงใย					
26.	ผู้ปกครองเอาใจใส่กับการเรียนของนักเรียน					
27.	ผู้ปกครองสนับสนุนและชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี					
28.	ผู้ปกครองให้อิสระแก่นักเรียนในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ					
29.	เมื่อทำอะไรไม่ได้ ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่นักเรียน					
30.	ผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนได้					
31.	ผู้ปกครองถามสาเหตุเมื่อนักเรียนทำผิดและให้โอกาสแก้ตัวใหม่					
32.	ผู้ปกครองเข้าใจ เชื่อใจ และไว้วางใจนักเรียน					
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู						
33.	เมื่อนักเรียนประสบปัญหา ครูให้คำปรึกษาและดูแลอย่างใกล้ชิด					
34.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างการเรียนรู้					
35.	ครูสนใจนักเรียนทุกคนในห้อง					
36.	ครูลงโทษนักเรียนอย่างมีเหตุผล					
37.	ครูเป็นกันเองทั้งในและนอกห้องเรียน					
38.	ครูคอยตักเตือน ชี้แนะเมื่อนักเรียนทำไม่ถูกต้อง					
39.	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
40.	นักเรียนส่งงานตามกำหนดเสมอ					
41.	นักเรียนถามครูทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน					
42.	นักเรียนได้รับความเอาใจใส่จากครูทุกคนในโรงเรียน					
43.	นักเรียนได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากครูผู้สอน					
44.	นักเรียนสามารถปรับทุกข์กับครูได้					
45.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนต่าง ๆ นักเรียนขอคำแนะนำจากครู					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน						
46.	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเรียน					
47.	เพื่อนในห้องคอยเตือนให้นักเรียนดูหนังสือก่อนสอบ					
48.	ในการทำงานกลุ่มนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
49.	นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
50.	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน					
51.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วยอธิบายให้ฟัง					
52.	นักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้องได้					
53.	เพื่อนๆ ของนักเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
54.	เพื่อนๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่					
55.	นักเรียนพอใจในมิตรภาพของเพื่อนๆ					
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน						
56.	ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
57.	ห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
58.	ห้องเรียนมีอากาศเย็นสบาย ไม่มีกลิ่นรบกวน					
59.	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาด สวยงาม					
60.	โรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย อยู่ในสภาพดีและสะดวกในการใช้งาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้ที่นักเรียนคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าคำตอบตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนรู้สึกนึกคิดหรือกระทำบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

5	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
3	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
2	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	นักเรียนแต่งตัวถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด					
2.	นักเรียนตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียน					
3.	นักเรียนไม่พูดจาหยาบค้ายหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน					
4.	นักเรียนไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ					
5.	นักเรียนไม่ก่อการทะเลาะวิวาทในห้องเรียน					
6.	นักเรียนไม่เคยหนีเรียน หรือขาดเรียน โดยไม่มีความจำเป็น					
7.	เมื่อมาโรงเรียนนักเรียนไม่สวมเครื่องประดับ					
8.	นักเรียนทำการบ้านเอง และส่งการบ้านทุกครั้ง					
9.	นักเรียนตัดผมถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด					
10.	นักเรียนไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนหรือหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียนในขณะที่เรียน					
11.	นักเรียนแสดงความเคารพคุณครูทุกคนด้วยความเต็มใจ					
12.	นักเรียนไม่เคยหลับในขณะที่เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
13.	นักเรียนไม่เคยแอบเล่นเกมในขณะที่เรียน					
14.	นักเรียนทำความสะอาดและดูแลรักษาสิ่งของในห้องเรียน					
15.	นักเรียนมาโรงเรียนและเข้าเรียนตรงตามเวลา					
16.	นักเรียนไม่กลับบ้านก่อนเวลาเลิกเรียน					
17.	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งของครู					
18.	นักเรียนส่งงานตามกำหนดทุกครั้ง					
19.	ในขณะที่เรียนวิชาใดวิชาหนึ่งนักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำ					
20.	นักเรียนปฏิบัติตามกฏระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้					

ภาคผนวก ค

ทำอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยทดสอบด้วย t-test ที่ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือถ้าค่า t มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ผลปรากฏว่า แบบสอบถามฉบับนี้มี 80 ข้อ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.75	16	3.00
2	3.06	17	2.68
3	1.82	18	2.78
4	2.00	19	2.74
5	2.33	20	2.82
6	3.27	21	4.33
7	3.61	22	4.33
8	5.33	23	5.10
9	4.72	24	3.53
10	1.92	25	3.53
11	2.15	26	2.86
12	5.49	27	2.32
13	5.00	28	3.64
14	7.62	29	5.15
15	6.33	30	6.33

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
31	3.89	46	2.63
32	4.85	47	3.47
33	2.53	48	2.33
34	4.67	49	2.95
35	5.10	50	2.33
36	2.67	51	2.42
37	4.71	52	2.82
38	4.67	53	3.06
39	5.49	54	2.85
40	7.14	55	5.88
41	4.55	56	3.94
42	2.26	57	2.89
43	3.08	58	3.59
44	3.06	59	8.33
45	3.92	60	2.02

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.75	11	3.92
2	5.24	12	2.50
3	4.24	13	3.58
4	2.13	14	2.33
5	3.89	15	2.35
6	4.10	16	2.78
7	2.92	17	2.58
8	7.00	18	7.62
9	7.06	19	4.89
10	4.58	20	3.03

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรในการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 80 ข้อ ผลปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9479 ซึ่งมีค่าสูงสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ รายละเอียดมีดังนี้

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 80

Alpha = .9479

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ซึ่งมีข้อคำถาม 60 ข้อ และแบบสอบถามของตอนนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9227

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 60

Alpha = .9227

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีข้อคำถาม 20 ข้อ และแบบสอบถามของตอนนี้มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ .9245

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 20

Alpha = .9245

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

Regression

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	X5		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).
2	X7		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).
3	X6		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).
4	X9		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
5	X4		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).
6	X8		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-en ter <= .050, Probability -of-F-to-re move >= .100).

a. Dependent Variable: Y

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.577 ^a	.333	.331	10.51041
2	.645 ^b	.416	.412	9.85236
3	.668 ^c	.446	.441	9.60783
4	.691 ^d	.477	.471	9.34647
5	.703 ^e	.494	.487	9.20835
6	.712 ^f	.506	.498	9.10837

a. Predictors: (Constant), X5

b. Predictors: (Constant), X5, X7

c. Predictors: (Constant), X5, X7, X6

d. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9

e. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9, X4

f. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9, X4, X8

ANOVA^g

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	19479.873	1	19479.873	176.338	.000 ^a
	Residual	38995.451	353	110.469		
	Total	58475.324	354			
2	Regression	24307.049	2	12153.525	125.205	.000 ^b
	Residual	34168.275	352	97.069		
	Total	58475.324	354			
3	Regression	26074.369	3	8691.456	94.155	.000 ^c
	Residual	32400.955	351	92.310		
	Total	58475.324	354			
4	Regression	27900.531	4	6975.133	79.847	.000 ^d
	Residual	30574.793	350	87.357		
	Total	58475.324	354			
5	Regression	28882.345	5	5776.469	68.124	.000 ^e
	Residual	29592.979	349	84.794		
	Total	58475.324	354			
6	Regression	29604.409	6	4934.068	59.474	.000 ^f
	Residual	28870.915	348	82.962		
	Total	58475.324	354			

a. Predictors: (Constant), X5

b. Predictors: (Constant), X5, X7

c. Predictors: (Constant), X5, X7, X6

d. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9

e. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9, X4

f. Predictors: (Constant), X5, X7, X6, X9, X4, X8

g. Dependent Variable: Y

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	35.210	3.535		9.960	.000
	X5	1.242	.094	.577	13.279	.000
2	(Constant)	15.502	4.335		3.576	.000
	X5	.904	.100	.420	9.056	.000
	X7	.622	.088	.327	7.052	.000
3	(Constant)	9.260	4.461		2.076	.039
	X5	.745	.104	.346	7.164	.000
	X7	.465	.093	.245	4.994	.000
	X6	.418	.095	.220	4.376	.000
4	(Constant)	4.141	4.482		.924	.356
	X5	.744	.101	.346	7.359	.000
	X7	.297	.098	.156	3.039	.003
	X6	.449	.093	.236	4.823	.000
	X9	.659	.144	.194	4.572	.000
5	(Constant)	8.913	4.633		1.924	.055
	X5	.817	.102	.380	8.017	.000
	X7	.317	.096	.167	3.287	.001
	X6	.534	.095	.281	5.614	.000
	X9	.685	.142	.202	4.812	.000
	X4	.386	.113	.151	3.403	.001
6	(Constant)	8.322	4.587		1.814	.071
	X5	.823	.101	.383	8.163	.000
	X7	.228	.100	.120	2.281	.023
	X6	.453	.098	.238	4.626	.000
	X9	.620	.142	.183	4.354	.000
	X4	.431	.113	.168	3.807	.000
	X8	.302	.102	.146	2.950	.003

a. Dependent Variable: Y

Excluded Variables^f

Model		Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
						Tolerance
1	X4	.015 ^a	.321	.748	.017	.824
	X6	.316 ^a	6.598	.000	.332	.733
	X7	.327 ^a	7.052	.000	.352	.770
	X8	.305 ^a	6.965	.000	.348	.871
	X9	.264 ^a	6.294	.000	.318	.969
2	X4	.080 ^b	1.755	.080	.093	.793
	X6	.220 ^b	4.376	.000	.227	.625
	X8	.204 ^b	4.190	.000	.218	.671
	X9	.179 ^b	4.100	.000	.214	.831
3	X4	.140 ^c	3.061	.002	.161	.740
	X8	.153 ^c	3.044	.003	.161	.608
	X9	.194 ^c	4.572	.000	.237	.827
4	X4	.151 ^d	3.403	.001	.179	.738
	X8	.120 ^d	2.412	.016	.128	.593
5	X8	.146 ^e	2.950	.003	.156	.582

a. Predictors in the Model: (Constant), X5

b. Predictors in the Model: (Constant), X5, X7

c. Predictors in the Model: (Constant), X5, X7, X6

d. Predictors in the Model: (Constant), X5, X7, X6, X9

e. Predictors in the Model: (Constant), X5, X7, X6, X9, X4

f. Dependent Variable: Y

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางรัชพร แซ่เทียน
วันเดือนปีเกิด	29 พฤศจิกายน พ.ศ.2513
สถานที่เกิด	182 หมู่ 1 ตำบลเมืองไผ่ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 31160
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	182 หมู่ 1 ตำบลเมืองไผ่ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 31160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 31160
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2525 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเมืองไผ่ ตำบลเมืองไผ่ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2528 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระสังพิทยาคม อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2531 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2535 คุรุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2551 คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์